

MIHAIL
MEDREA

negru

la

albino

InfoArt Media
Sibiu, 2010

MIHAIL MEDREA

negru la albino

MIHAIL MEDREA

negru la albino

InfoArt Media
Sibiu, 2010

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MEDREA, MIHAIL

Negru la Albino / Mihail Medrea. - Sibiu :
InfoArt Media, 2010

ISBN 978-606-92446-0-9

821.135.1-32

© 2010. Toate drepturile aparțin autorului. Reproducerea integrală sau parțială a conținutului acestei lucrări este posibilă numai cu acordul prealabil scris al autorului.

Autorul își asumă întreaga răspundere asupra conținutului.

Editura InfoArt Media
550278 Sibiu, Bucegi 36
+40 744375484
<http://www.infoartmedia.ro>
infoartmedia@ymail.com

Banda lui Moebius

Îl vizita destul de rar pe meșterul Ștefan acum îi pare foarte rău ar fi avut atâtea să-l întrebe îl asculta fascinat meșterul era un fanatic al meseriei îl primea cu bucurie nu erau mulți cei care-l căutau era un om incomod tăios necruțator dar în primul rând de sine niciodată nu era mulțumit de ceea ce realizase de oaspeți însă era bucuros după ce sunai aveai de așteptat destul de mult era hemiplegic deschidea ușa doar cât să poată privi spre poartă cine e om bun te rog să aștepti nițel ochiul scrutător ca de pasăre dispărea apoi se căsca larg ușa ieșea meșterul coborând șovăielnic cele câteva trepte își târșâia piciorul drept îi trebuia destul timp până să ajungă la poartă avea tulburări de echilibru descuia cu stânga mână pe care i-o întindea mai apoi bine ai venit bine că v-am găsit bine că m-ai găsit încă hai în casă ajungeau într-un târziu în camera tapetată cu cărți ia loc te rog vin imediat pleca șonticăind spre bucătărie ar fi vrut să-l ajute în vreun fel meșterul era orgolios nu suporta compasiunea celorlalți revenea după câteva minute pe tavă ibricul cu cafea aburindă și cele 2 cești asta a mea cam umblă creanga n-ai idee ce rău îmi pare că nu mai pot să-i trag două să mă țină minte așa îmi trage ea clopotele își aprindea o țigară fără filtru turna cafeaua în cești se așeza pe taburet sub portretul lui Che Guevara ce-ai mai făcut ce-ai mai citit

v-am adus câteva cărți mulțumesc alege-ți ce vrei din bibliotecă
astea ale mele adică nevasta și fiica lui n-ar pune mâna pe-o carte
nici din greșală după ce-oi muri o să-mi împrăștie bibliotecă pe la anticari
ceea ce s-a și întâmplat nu peste mult timp
ce-ai mai scris am adus 2 texte
pune-le pe birou era un mobilier impozant și comod făcut de mâna lui
pe când era în putere avea câteva dicționare la îndemână
mașina de scris pe o măsuță chiar sub fereastră
să știi că ți-am citit proza pe care mi-ai lăsat-o data trecută
am citit-o de vreo 3-4 ori aș fi făcut și însemnări pe margine
după cum vezi de-abia-mi mai mișc brațul drept
un adevărat blestem pentru un scriitor noroc că aveți mașina de scris
domnule cu jenă trebuie să-ți mărturisesc că nu mai pot să scriu nu mai am
nici o motivație plus că s-a stricat jucăria spuse el ciocnind ușurel
cu degetul mijlociu în frunte domnule dacă vrei să-ți meargă bine
apucă-te de afaceri să știi de la mine scrisul nu e boierie e budărie
mi-am mâncat zilele și mai ales nopțile scriind și rescriind la cărțile mele
și la ce bun truda nu compensează talentul pe când d-ta ai talent
să știi că te invidiez pentru asta meștere de ce râdeți de mine
nu râd domnule scrisul e joaca cea mai serioasă din lumea asta
tânărul tăcea mă bucur că nu ești vanitos să ne bem cafeaua până mai e
caldă nicăieri n-am băut o cafea ca la Găbrian spunea Tavi ori de câte ori
venea vorba despre meșterul Ștefan dacă ar fi avut un agent literar

ca în State era celebru nu cred că-și dorea una ca asta da era sceptic în ceea
ce privește propria-i valoare și nu greșea prea mult
ești răutăcios sunt obiectiv am așezat ceașca pe farfurioară mai vrei una
nu mulțumesc și eu am cam rărit-o doctorița Munteanu mi-a spus că-i bai
dacă nu mă las de cafea și de fumat are și ea dreptate dar spune și d-ta
dacă m-am lăsat de femei mă mir că încă nu m-a lăsat nevastă-mea
dacă de băutură m-am lăsat dacă de scris m-am lăsat
păi dacă mă las și de cafea și de țigări la ce bun să mai trăiesc oricum
nu am nici un rost în lumea asta pe care n-o înțeleg și n-o accept
mă mai uit câteodată la televizor când merg la baie trec prin sufragerie
fiică-mea sau nevastă-mea urmăresc niște programe îngrozitoare
domnule libertatea asta e ca un cancer au știut bine comuniștii ce fac
când i-au pus cu botul pe labe pe burgheji și pe decadenți dar cu iubirea
de aproapele cum rămâne cum să rămână o utopie crede-mă
că știu ce spun am făcut 2 ani de teologie ortodoxă după care am renunțat
de ce să ne amăgim cerul e gol Demiurgul și-a repudiat progeniturile
scârbit de atâta ură și mârșăvie s-a retras în sfere atât de abstracte
încât n-o să fim în stare a le percepe vreodată nici măcar sfinții
care sfinți domnule
în balamucul pe care-l alcătuim crezi că mai poate rezista vreun sfânt
ăia câțiva care-or mai fi s-au sihăstrit în păduri nepătrunse
în creierii munților și de acolo se roagă neîncetat pentru noi
nu pot fi nicicum de acord cu afirmația dumneavoastră referitoare la
Creator

nici nu trebuie mă bucur că ai personalitate mă irită la culme lingăii
meșterul obosise și după îndelungi clipe de așteptare au început iarăși
jocul acela complicat tânărul s-a ridicat de pe scaun încercând să scurteze
cât mai mult formulele de rămas bun meșterul s-a înviorat brusc
i-a spus să-și aleagă niște cărți n-aveau aceleași preferințe
meșterul era surprinzător de lucid își aducea aminte până la detalii biografia
unora dintre autori tânărul zicându-și timorat că e inutilă toată această
erudiție dacă rezultatele ei sunt atât de pasagere meșterul deschidea câte un
volum și făcea comentarii pe text stăteau amândoi în picioare în dreptul
ușii meșterul își argumenta afirmațiile cu migală îi arăta punctele slabe
îi atrăgea atenția asupra capcanelor în care căzuse autorul
de fapt acolo în ușă pe picior de plecare comunicau cu adevărat
fără prejudecăți și fără să se mai formalizeze tânărul regretând
că meșterul Ștefan nu e la fel de bun practician pe cât de fascinant era ca
pedagog scrisul nu e o meserie de altfel în nomenclator nici nu există
decât scriitorul de vagoane obișnuia acesta să spună
scrisul e o boală ba încă una contagioasă
observa tânărul la care meșterul își ferea privirea încețoșată
așteaptă-mă nițel ia-ți o carte și citește
mă duc să pun de-o cafea

negru la albino

nu înțeleg de ce lu oskar i se spune negru lu albino oskar e blond și-are ochii verzi am văzut chiar ieri un negru la noi pe stradă a intrat egzact la buticu lu nenea albino negrul era de fapt maro închis ochii lui erau mari și albi iar la mijloc negri de tot ăla da era negru chiar de chiar oskar e sas și sașii nu-s niciodată negri și-s bătrâni cei mai mulți mai sunt doi la noi în cartier și cu oskar care abia a terminat liceu l-am întrebat odată de ce n-a rămas în Germania acolo e maică-sa vine din când în când în Sibiu să vadă ce mai face oskar și bunică-sa mama ei oskar s-a înervat și mi-a zis ceva de mama mea a vrut să-mi tragă un picior în fund da io nu-s prostu lu oskar pe care îl aleargă nea albino toată ziua îl trimite de colo colo și când se întoarce îl ia în primire doamna vichy îl pune să măture prin curte îl trimite la piață la poștă să le plătească fracturile de curent îl trimite la clienți cum îi zicea ieri la o vecină dragă l-am trimis pe oskar la idioata aia de amantă a lu acojocăriței să-i returneze înapoi factura ea se pretinde că-i ține contabilitatea și nici atât nu-i în stare să completeze ka lumea o amărâtă de factură da se ține cu nasu pe sus că i-am zis o dată când s-a făcut că nu mă mai cunoaște la coafor tu hăbăuco n-aveți voi în casă ce-avem noi în garaj când s-a întors oskar l-a luat în primire nea albino l-a pus să-i spele mașina în fața porții oskar a încercat să mă vrăjască pe mine s-o spăl io în locul lui că-mi dă bicicleta să fac o tură prin orașu de jos bicicleta lu norbert băiatu lu nea albino

și-a lu doamna vichy dacă m-ar prinde norbert pe Țoacla lui m-ar termina
momental da nu mă fraierește oskar pe mine ca pe luzării ăilalți
de pe stradă le dă niște gumă sau niște mărunțiș primit de pe la clienți
și fraierii ăia micii fac ce zice el i-a dresat oskar se ține jmecher
păi dacă era chiar de chiar așa de jmecher nu ajungea negru la albino
rămânea în Germania aia de unde l-a dat afară că era într-o gașcă și furau
din mașini am auzit io când m-a trimis doamna vichy la bar să-i iau țigări
că la ei la butic nu mai aveau a venit unu și a cumpărat toate țigările
ce-o vrea ăla să facă cu atâtea baxuri de țigări oskar zicea ceva de o contră
și de o bandă n-am înțeles ce-i aia nimeni n-are răbdare să-mi esplice
nici io nu prea mai pun întrebări la oamenii mari nu le place
să pui prea multe întrebări se inervează repede Țipă la tine să-i lași în pace
și să te duci înapoi în mama aiurea că nici n-ai cum să încapi înapoi
în burta lu mama nu înțeleg de ce se supără io când întreb pe cineva ceva
vreau să știu deci vreau să învăț și de ce se supără ei că io vreau să învăț
deci ei vrea să rămân io mai prost ca ei să ajung negru lor aiurea
ce dacă tata meu nu e patron ca nea albino tata e plecat în Italia muncește
la construcții că acolo în Italia se construiește la greu
la noi pe stradă nea albino a cumpărat o casă veche a dărâmat-o
acum se face acolo o altă casă de zece ori mai mare de ce s-a dus tata
în Italia putea să rămână aici să lucreze la casa lu vecinu
oamenii ăștia mari îs tot altfel decât ăștia ca mine care nu înțeleg
de ce o cheamă albino pe doamna vichy care
se vopsește pe păr neagră ca smoala

jocul de-a oastea

stă de strajă patriei e în postul cel mai îndepărtat la poligonul auto al unității e un ger de crapă pietrele schimburi se fac o dată la 2 ore în loc de 3 în posturi sunt șube și pâslari le-a preluat de la santinela pe care a schimbat-o patrulează între foișor și poartă pășește greoi pâslarii sunt cu cel puțin 3 numere mai mari șuba lungă și grea se târâie pe zăpada spulberată de vânt nu-și mai simte fața de frig dacă nu s-ar putea mișca l-ar găsi înghețat și când te gândești că unora chiar le place frigul unora le place jazzul some like it hot păi cum altfel ce n-ar da să fie acum caniculă deci some like it hot bun film cu marilyn monroe jack lemmon și și și cum îi zice ăluia îi stă pe limbă merge cu spatele vântul îl scoate din sărite ca de altfel toată mascarada armata e o adunătură de tembeli și o pierdere de vreme când citea Citadela lui Saint-Exupery îl fascinau reflecțiile acestuia despre simțul datoriei despre santinelă ca simbol al cu coada ochiului observă o siluetă în mișcare se întoarce brusc îndreaptă kalașnikovul într-acolo stai cine-i stai că trag armează glonțul culisează pe țevă silueta se apropie agale ridică pistolul mitralieră țipă isterizat stai că trag în p... mă-tii silueta e la câțiva pași de el dă din coadă prietenoasă e un câine lua-l-ar naiba bine că nu a tras în el bine că nu-i de pază la depozitul de carburanți s-a lăsat întunericul nu poate să fie

mai mult de 7 peste vreo oră poate și mai puțin îi vine schimbul tony curtis îi vine dintr-o dată în minte ia stai ce-i cu tony curtis e ăla din unora le place hot cum altfel bun ar fi un hot dog nu știe cum e ăla n-a mâncat niciodată așa ceva a văzut doar în filme oricum i-ar prinde bine ceva de-ale gurii nu mai e mult și se intră în sala de mese parcă s-a auzit semnalul trompetei cred că-i îngheață lui neață deștele pe alamă și buzele pe muștiuc ce-aș mai bea un ceai cu lămâie neață l-ar înjura văzând lămâia zemoasă pe care el ar tăia-o în două jumate i-ar da-o lu vierul fiecare și-ar stoarce jumătatea cu patimă jumătatea lui vieru e o bucată de-ți lasă gura apă a primit cu ultima scrisoare câteva fotografii de la nuntă vieru a făcut 10 culcături până i-a dat caporalu scrisoarea dolofană l-a pus s-o deschidă să vază ce e înăuntru să nu fie te miri ce și când ăla a văzut fotografiile s-a înverzit de ciudă vieru primise o telegramă luna trecută l-a chemat căpitanu în cancelarie l-a luat la întrebări o lăsase gravidă pe fata vecinilor ăia au făcut scandal era să se încaiere frații ei cu părinții lui până la urmă au tras o băută ka lumea ești bun de cinste vierule așa e toaș' căpitan să trăiți îți dăm concediu o săptămână te însori și te întorci la datorie toaș' căpitan permiteți să raportez ce să mai raportezi vierule te duci faci nuntă stai câteva zile cu nevestica dup-aia te-ntorci înapoi aduci ce trebuie petrecem și noi acilea ai înțeles am înțeles să trăiți toaș' căpitan da lăsați-mă tot concediu comentezi prea mult vierule uite ce scrie tac-tu că totu e pregătit doar tu lipsești cireașa după tort mergi faceți nunta că luna de miere ai avut grijă s-o faceți înainte de armată ai înțeles am înțeles toaș' căpitan vieru s-a dus

s-a însurat a pierdut dus-întors aproape 2 zile a primit foi de drum
cefere clasa a doua ș'a trebuit să schimbe trenurile de 3 ori la dus
și tot de 3 ori la întors a venit încărcat ca Moș Crăciun au făcut superiorii
un chef monstru pentru noi nu i-au lăsat lu vieru mare lucru
caporalu a rămas ca la dentist cu pozele-n mână
una i-a căzut am ridicat-o eu era frumoasă ca o artistă nevasta lu vieru
și nici nu se vedea că e gravidă
băi să-mi trag ceasu i-a zis covaci ce-a găsit asta la tine de i-ai făcut un copil
a găsit ce-i trebuia băi kovacs i-a zis șaitoș mda știam cu toții
ce armă de calibru greu are vieru doar l-am văzut de atâtea ori când
ne duceau la baie începuse să ningă vântul îi zvârlea zăpada chiar în față
nu mai zărea nici la doi pași ajuns la foișor a făcut stânga-mprejur
s-a îndreptat iarăși spre poartă dacă nu era sârma ghimpată
dădea nas în nas cu caporalu de schimb stai cine-i stai dați parola
'ți dau una de nu te vezi de ce nu ne-ai somat regulamentar v-am somat
să trăiți comentezi bibane ne-ai somat
d-abea când te-ai trezit față-n față cu noi lasă-l bă în pace n-avea cum
să ne vadă pe viscolu ăsta hai naibii odată că ne-ntroienim p-acilea-n scula
mea a deschis poarta i-a dat șuba celui care l-a schimbat dar pâslarii
n-a fost în stare să-i dea jos singur a trebuit
să-l ajute 3 inși 2 să-l țină de subsuori și altul să-i tragă de pe picioare
se simțea acum ușor ca un fulg l-a răzbit dintr-o dată gerul se încălzise
sub șubă a început să țopăie ca să-i treacă tremuratul

treci naibii în formație soldat că te ia mama lu proces verbal grupă drepti
grupă la stânga-mprejur grupă spre corpu de gardă înainte marș
în câteva momente i-a-nghițit furtuna zăpada spulberată
ștergându-le urmele ca-ntr-un joc fără noimă

lumina ochilor mei

știu că veți spune ce proastă a fost l-a iubit ca o nebună de parcă fustangiul ăla era începutul și sfârșitul aici ați nimerit-o eu nu contam pentru mine el merita orice m-am purtat de parcă i-aș fi fost sclavă de parcă ar fi avut drept de viață și de moarte asupra mea era ca unul dintre acei eroi de epopee pe jumătate zeu pe jumătate demon pe jumătate armăsar degeaba râdeți de mine că habar n-am de aritmetică habar n-aveți el chiar era un om și jumătate cum se spunea pe vremea bunicii și mai era și cool și trendy și mișto și super și-n stare de orice ne știam din liceu de pe vremea când imberb încă le suceea mințile colegelor înnebunite după el erau și câteva profe îl rețineau la tot felul de cercuri și activități extrașcolare ba una dintre ele divorțată l-a momit la ea acasă la meditații și al naibii de bine l-a mai meditat i-a predat ars amandi curs intensiv în clasa a unșpea băiatul era tobă de kama sutra trecuse deja pe cont propriu dădea el lecții puștoaicelor care zumzăiau în jurul lui ca muștele la miere nici nu se uita la una ca mine timidă și ochelarișă pistruiată și tocilara clasei ne-am reîntâlnit la facultate voia să deprindă engleza și germana să aibă mai multe șanse când va pleca în occident a dispărut dintr-o dată eram în anul trei nu l-am mai văzut șapte ani a hoinărit numai el știe pe unde s-a întors în ianuarie nouăzeci

cu niște olandezi a fost ghidul convoiului de tiruri i-a dus direct în satul bunicilor săi că nu era hain la suflet dorea să-și dovedească recunoștința în vreun fel bătrânii nu aveau ce face cu secând hendurile și conservele expirate pe care le aduseseră ăia de întoarcerea nepotului s-au bucurat au tăiat vițelul cel gras nepotul lor mort a fost și a înviat pierdut a fost și l-au regăsit a fost o petrecere la cămin ca la o nuntă m-am nimerit și eu pe acolo eram profă de engleză la școala din sat mi s-a părut o minune că m-a recunoscut eram pe punctul de a mă căsători giorgică nu m-a iertat nici până în ziua de azi că l-am lăsat cu ochii în soare bietul de el părea o sperietoare de ciori pe lângă semizeul meu tutelar pe care îl iubeam fără speranță încă din adolescență nu am șovăit măcar o clipită l-am însoțit pe rătăcitor în scurtul sejur prin Ardeal și în Olanda înființaseră acolo un oenge era o adevărată mană cerească pentru unii am cărat în neștire xeroxuri în România și Bulgaria poșta olandeză tocmai își reînnoise dotările copiatoarele vechi ocupau câteva hale imense a fost o afacere grasă pentru toți cei implicați pe lângă copiatoare am putut aduce și fel de fel de alte mărfuri pe atunci se vindeau în Balcani ca pâinea caldă odată cu mineriadele a trecut valul de entuziasm al occidentalilor nu și interesul lor pentru o zonă atât de ahtiată de mărfuri străine el se simțea ca peștele în apă s-a reprofilat pe mașini mergeam în coloană de cinci șase le plasam fratelui meu la care aveam cartierul general eram un adevărat club cu o componentă foarte elastică

el era un tip prietenos își făcea repede relații pretutindeni îi eram extrem de utilă nu puneam niciodată întrebări nu-mi băgam nasul în combinațiile lui ascultam orbește de el nu doar până la capătul lumii l-aș fi urmat nici infernul nu m-ar fi speriat găsea el o soluție să scăpăm și de-acolo veți zice că am ceva deranjat la cutiuță nu aveți dreptate aveți perfectă dreptate el era pentru mine alfa și omega aici am greșit pentru asta am plătit cu vârf și îndesat l-am iubit mai mult decât viața decât lumina ochilor așa ceva nu-i este îngăduit unui muritor era prea de tot l-am pierdut când mi-era lumea mai dragă tocmai ni se născuse al doilea copil ne frământam cine să-i fie nașii până la urmă chiar armand și patricia au venit cu propunerea erau niște vechi colegi din facultate se căsătoriseră în anul doi mi-au fost mai apropiați decât înșiși frații mei cel întunecat n-are odihnă și-a băgat coada urât de tot între noi faunul i-a sucit mințile viitoareii nașe ce-i drept patricia era o femeie superbă au lăsat totul baltă au dispărut fără urme nu știam ce să credem am fost convingși că i-au lichidat cei din clanul rășcanu de mult îi puseseră gând rău el nu se temea de nimeni și de nimic îi râdea oricui în față făcea numai ce-i trecea lui prin cap trecea ca prin sabie inimile mai tuturor femeilor ce-i ieșeau în cale iar ele putorile înadins îi treceau pe dinainte ca mai apoi centaurul să galopeze în draci prin patul lor aveți iarăși dreptate am fost ca o cârpă pentru el ca un preș pe care-și ștergea picioarele de noroi și de toate alea nu se putea altfel fără el viața mea nu mai avea nici un sens când ei doi au dispărut fără urme am rămas interziși ce să fi făcut

am suferit ca doi tâmpiți după care din instinct ne-am combinat
aveam fiecare copii de crescut ne-am unit deznădejtile și ne-am simplificat
problemele n-aș fi crezut că ne vom înțelege atât de bine fetițele lui
armand îi adoptaseră de mult pe copilașii mei anii au trecut ca nouri lungi
pe șesuri vorba poetului tocmai ne pregăteam de nuntă alice fiica cea mare
a lui armand a întâlnit un băiat extraordinar apoi alice a câștigat
la loteria vizelor se înțeleșeră să se căsătorească ca să poată emigra
împreună în America cine credeți că și-a făcut apariția exact ca în
telenovele nu degeaba se spune că viața bate filmul el era grav bolnav
patricia murise de cancer în urmă cu câțiva ani
au ajuns-o blestemele noastre
părinții lui pieriseră unul după altul de inimă rea nu mai avea pe nimeni
probabil credeți că am fost pusă în dilemă ochi pentru ochi dinte
pentru dinte sau să le fi iertat greșiților noștri de șapte ori câte șaptezeci
și șapte cum e scris în cărțile sfinte
n-am șovăit o clipă l-am îngrijit cu devoțiune
armand a fost un lord s-a resemnat și a plecat în America la fratele său
fiind mult mai aproape de copii semizeul a murit în brațele mele și
l-am îngropat creștinește merg aproape zilnic la mormântul lui
bucurându-mă în tihnă de el de-acum nu mi te mai poate lua nimeni
sunt o proastă nu-i așa habar n-aveți ce înseamnă să iubești pe cineva
mai mult decât pe tine însăși mai mult chiar decât lumina ochilor
până dincolo de orice rațiune și frontieră dintre viață și
viața de după viață

oprește comedia o clipă

totul s-a petrecut pe neașteptate într-o moleșitoare după-amiază de vară
cornel dănilache se pregătea să deschidă o cutie cu bere
numai ce-o scosese din frigider în fața lui și-a făcut apariția un personaj
insolit cornel a rămas cu gura căscată să nu-ți fie teamă
voi fi cât se poate de concis avem nevoie de tine fără să știi
dispui de incredibile puteri paranormale dacă vei accepta să colaborezi
cu noi îți vom îndeplini cea mai arzătoare dorință te întrebă desigur
de ce mai avem nevoie de consimțământul tău dacă îți putem controla
voința cornel era ca paralizat de privirea scormonitoare a celuilalt
tocmai aici e miezul problemei orice constrângere te-ar inhiba
noi ne respectăm partenerii moment în care a intrat în sufragerie
fermecătoarea doamnă dănilache de ce nu răspunzi cornele când te chem
eram sigură că iar ai dat-o pe udătură domnul dănilache tăcea mîlc
cu berea în mână angela dănilache s-a răsucit spre nepofit
și tu ce mai aștepti instantaneu farmazoanca a încremenit
luminițele portocalii din ochii intrusului s-au potolit acesta și-a reluat
tratativele să nu mai pierdem vremea știm că în adolescență
ai aspirat la o carieră internațională îți vom îndeplini acest vis în schimb
îți cerem să ne stai la dispoziție o zi din viață un fleac
gândește-te numai o zi detaliile le vom stabili ulterior cornel a clipit
din ochi în semn că este de acord străinul a zâmbit
acceptând cutia de bere întinsă de cornel să fie într-un ceas bun noroc

a răspuns cel'alt au trecut de atunci 6 ani cornel
dănălache nu mai e clăpar al unei trupe rock oarecare a devenit între timp
un pianist de renume internațional spre încântarea consoartei sale
n-aș fi bănuț dragă i-a destăinuit aceasta mamei sale doamna angela
buricea cum ziceam n-aș fi bănuț neam că în pămpălăul de cornel
lânchește un asemenea virtuoz ei lasă că n-o fi el chiar ușă de biserică
îi știm noi pe virtuozii ăștia nu de virtute e vorba dragă mie să nu-mi faci
pe mironosița știi io prea bine ce-ți poate pielea mai bine zi-mi
cum stă cu vârtutea ce-ți veni dragă știi doar că lasă lasă am văzut io cum
îl sorbi din ochi pe oacheșul ăla de impresar dragă să știi
că mi-e teamă de el are o putere de dominare fantastică asupra tuturor
numa c-o privire d'aia vineție de-a lui ți-a tulburat mințile
și ți-a paralizat voința nu cumva o fi chiar ăla la care mă gândesc io
tot ce se poate în orice caz să știi că nu e lucru curat la mijloc c-o fi c-o păți
vorba multă sărăcia omului ce să mai despicăm firu-n șaișpe
'ai mai bine să mai stropim c-o șămpănică succesele noastre
hai noroc dragă și când ne-o fi mai rău ca acuma să ne fie

„Labyrinth“ – next level

nici măcar sărbătorile nu mai sunt ce au fost odată
se săturase de colinde
zumzăiau toată ziua bună ziua la radio la tembelizor pe stradă
în magazine în autobuze nu mai intra nici la veceul public
de frică să nu dea și acolo de urlătorii tuciurii
nu mai suporta mulțimea aglomerația febra cumpărăturilor moș crăciunii
albaștri și crăciunițele despuiate nici în casă nu suporta
să rămână mai mult de 2 zile parcă stăteau să cadă zidurile pe el
de-abia aștepta să treacă sărbătorile de iarnă
nu-l mai căuta nimeni decât din greșală până mai an telefona câte un vecin
sau o fostă cunoștință răspundea monosilabic și pune receptorul în furcă
dacă suna cineva la ușă încremenea ascultând atent ce se întâmpla
pe casa scării numai dacă inopinatul era insistent privea fugitiv pe vizor
nu-i deschidea decât poștaşului care îi aducea pensia
nu mai aștepta pe altcineva rude nu mai avea în țară de ceilalți
se înstrăinase nimeni nu avea răbdare să-l asculte
până și părintele i-a spus exasperat că spovedania e cu totul altceva
decât o polemică nu îngăduia să fie întrerupt lua foc
atunci când era contrazis de vreo câteva ori
era cât pe-aci să se certe cu părintele în biserică era un preot tânăr venit

de curând de pe undeva de la țară după ce s-a prăpădit părintele Costea
cum adică să primească lecții de la un mucos ar fi trebuit
să-și caute un duhovnic la o mânăstire
nu mai avea răbdarea să aștepte ore în șir până să-i vină rândul
i se părea aiurea să stea la coadă la spovedanie
precum stătuse înainte la coadă la carne sau lapte cineva i-a spus
să meargă la un cabinetul unui psiholog din apropiere
i-a sărit țandăra celălalt de-abia l-a calmat iartă-mă nu am vrut
să spun că ești nebun
dar asta gândești de ce te superi pentru că ești insolent
încă o dată te rog să mă ierți
ideea este că la psiholog plătești și ăla e obligat să te asculte
l-a înjurat de mamă pe interlocutor și-au întors spatele
trecea pe trotuarul celălalt când îl vedea pe stradă s-a interesat totuși
costa o grămadă de bani o ședință la psihanalist
și-a adus aminte de ciobanii din vechime ce stăteau luni de-a rândul
cu oile la munte ăia se spovedeau vreunui brad bătrân de zile
știa el în parc un brad semeț
pe-acolo trecea prea multă lume a găsit un stejar noduros
în pădurea de pe deal
era anevoie de ajuns acolo în cursul săptămânii pe înserat
nu mai era țipenie de om în pădure nu-i era frică nu-i mai era frică
decât de beznele din el
îngenunchea dinaintea stejarului își făcea trei cruci mari

și-și descărca tot amarul
s-a întâmplat de l-au apucat zorile și încă ar mai fi avut ce să-i destăinuie
și mai bătrânului stejar îl răzbise umezeala îi înțepenise spatele
nu-și mai simțea picioarele
s-a prăbușit l-au găsit pe la amiază niște excursioniști
țigani îi furaseră banii ceasul pantofii l-au lăsat doar în izmene
purta izmene până în toiul verii
îi era frig mai tot timpul de-abia în iulie și august ce i se mai înviora sângele
a făcut de câteva ori insolație de-atunci purta și pălărie de paie
și o umbrelă roșie de damă ce fusese a soției la spital n-a rezistat mai mult
de o săptămână nu-l deranja
purtarea mizerabilă a surorilor și infirmierelor nici măcar
nu-i trecuse prin minte să le dea niște bani sau cadouri țigani îl jupuiseră
oricum mai erau 2 săptămâni până la pensie
în spital l-au scos din sărite vânzoleala trăncăneala mitocănia
nu suporta să fie tutuit
avusese mereu funcții de răspundere se obișnuise să comande
știuse să se impună asta a fost demult într-o altă viață parcă
a plecat din spital s-a dus acasă când să descuie cu cheile de rezervă
recuperate din ascunzătoare a constatat cu stupeoare
că broasca fusese forțată
hoții au ales doar obiectele de valoare și-a schimbat pijamaua de spital
cu un rând de haine luate la întâmplare din dulapul răvășit
s-a închinat la icoana afumată de vreme

hoții au ignorat-o nu era din cele falnice legate în argint
nici din cele pictate pe sticlă
a ieșit din casă s-a dus la cimitir
a pus lumină la mormintele soției și părinților
le-a șoptit câte un Tatăl nostru
l-au găsit în zori la poarta mănăstirii părintele stareț era plecat
nu știau ce și cum
l-au dus la trapeză l-au omenit nu răspundea la întrebări
nu părea că mai înțelege ceva
s-a ridicat de la masă și-a făcut cruce a trecut în biserică
a căzut în fața icoanei făcătoare de minuni
a rămas acolo două zile și trei nopți nu îndrăzneau să-l tulbure
părea transfigurat
starețul l-a privit îndelung a cerut obștei să aștepte hotărârea Preacuratei
au trecut anii s-au schimbat între timp doi stareți
fratele Gheorghe a făcut ascultare la bibliotecă își urma canonul tăcerii
toți ceilalți călugări de dinaintea lui au trecut la cele veșnice
numai lui încă nu-i era îngăduită dezlegarea până într-o dimineață când
nu l-au mai aflat ieșise din biserică la încheierea miezonopticii
un frate l-a văzut intrând în bibliotecă
acolo îi era și culcușul au găsit calculatorul pornit cineva accesase

www.uco.es/~ff2almaj/frameBorges.html

firul Ariadnei

ținea la ea nu într-atât ca să-și uite de sine și să nu-i mai pese de nimeni și de nimic precum odinioară lui Iacob când s-a dat rob lui Laban de dragul Rahilei și să fie tras pe sfoară de amăgitorul bulgăre de pământ

viața asta modernă și contemporană parcă-i trăită sub o zodie strâmbă cu orizontul jos al împlinirilor calpe imediate cu orice preț uitând că noi înșine suntem prețul ce trebuie plătit și ne vindem mai pe degeaba alergând să facem bani bani bani cât mai mulți pe care să-i cheltuim la repezeală ca să ne distrăm să avem tot ce ne trebuie case mașină țoale vacanțe în străinătăți să scăpăm de criza generalizată de penuria de soluții uităm de viața însăși în ceea ce are mai profund credința speranța și dragostea cea sfântă de aproapele și de cele bă ești un moralist de doi bani mai bine vezi-ți de bârna din ochii tăi sașii ochii plecați sabia nu-i scoate măcar lecția umilinței s-o fi învățat ca lumea pentru noi umilința este o jignire ce trebuie răzbunată când și cum ne vine la îndemână cât despre smerenie o confundăm cu ipocrizia judecând după propria noastră măsură cu ce măsură judeci după aceea vei fi judecat e ușor a fi vituperant să desființezi în dreapta și în stânga oricum mai ușor

decât să înființezi fie și numai un partid un oenge o comisie un club ceva
acolo care să toace bani de la buget sau de la ue praful și pulberea
se va alege de noi cu noi viitorul trece cei mai buni dintre cei buni ai tinerei
generații sătulă de sărăcie și țigănie pleacă în vest cât mai în vest să uite de
țara în care au avut nenorockul să crească falnici și frumoși deștepți și fițoși
spre satisfacția părinților care vor îmbătrâni uscându-se de dorul lor cei
mai băftoși făcând naveta între Italia Germania Spania United States
Canada și patria mumă pentru unii să-și îngrijească nepoții
câteva luni pe an ceilalți părinți canonindu-se într-o populație de
pensionari cârcotași coptți de boli și trași pe sfoară de politicienii
pe care i-au votat cu nechibzuință frumoasă țară păcat că a fost guvernată
de niște loaze au jefuit-o fără milă mai dihai ca fanarioții cei rămași aici
ne simțim frustrați un popor care mai mereu a sabotat istoria
până la a-și da cu stângu-n dreptul la opinie ce-i drept a fost ajutat cu tot
dinadinsul de prealuminații neuroatlantici punându-i condiții descalificante
acceptate cu urale de nu mai puțin băieții dăștepți aleși ai neamului
mai avem prea puțin și ne vom pierde identitatea care identitate vor răcni
scepticii de serviciu aici e aici

mulți dintre noi mai sunt români doar în actele de identitate

am ajuns cam departe cu speculațiile vrând să vedem de unde am plecat
trebuie să ne întoarcem la primul enunț ținea la ea dar însă totuși de aici

începe să se complice totul pe ea am neglijat-o în cel mai blamabil stil macho cu neputință de ce ar fi feminismul o tendință mai puțin odioasă și la ce bun să-mi bat capul ceea ce știu e că ea și-ar fi dorit pe bună dreptate mai multă atenție tandrețe risipă de timp pentru mângâieri și răsfățuri clipe dulci sau șuete aerate din plin de șoaptele drăgăstoase nimicurile încântătoare spuma poveștilor de amor visul îmbătător ei bine avea parte doar pe sponci de atari desfătări atunci când el binevoia să o caute să răspundă chemărilor ei ultimative egocentrismul lui fiind de neacceptat pe el însuși îl accepta cu necondiționată concupiscentă

de-abia aștepta să-i violenteze intimitatea cea însingurată de nesuportat

desigur astfel de patimă îl măgulea și profita cu mârșăvie urmându-și cu nepăsarea gândurilor hoinărelile suferind la rândul-i tirania convențiilor sociale și-ar fi dorit să fie cu adevărat independent să scape de intransigența șefilor ierarhici și de semenii intriganți și rapace avizi de timpul și energia lui aici era buba îi rămânea prea puțin pentru sine și ea dorea să fie împreună cât mai mult și mai afundați în meandrele inefabilului simțea că se sufocă în molaticile ei brațe că se risipește în preocupările-i domestice în planurile de viitor pentru care trebuiau bani bani și iar bani din ce în ce mai mulți bani n-avea de gând să ajungă și el un rob al consumismului terorizat de criza globalistică nu realiza că o transformase într-un obiect de consum din prea multă iubire de sine uitând să mai uite de sine avea o singură scăpare

din labirint să apuce de coarne taurul egolatru să-i frângă cerbicia
să-i reteze căpățâna diformă să urmeze firul Ariadnei revenind la lumină și
nu în ultimul rând să nu fie ingrat ca Tezeu cu aceea care l-a salvat

mai bine mai târziu

stătea mică și neajutorată rezemată de caloriferul din bucătărie
goală pușcă
ținea în cea dreaptă pământul cu rachiu
cu stânga se încleștase de țigară ca de paiul salvator
plângea încetișor sorbind din rachiu
afară ploua mărunț
picurii de ploaie țcăneau în tabla pervazului o melodie obsedantă
îi era atât de dragă încât cuvintele ar fi fost o constrângere
s-a apropiat cu duioșie de ea a dat să o îmbrățișeze
ea s-a cuibărit în brațele sale el a sărit ca ars
uitase ca de moarte de țigara din cea stângă a ei
înjura ca din gură de șarpe
ea zâmbi a râde ai făcut-o intenționat ea râdea în hohote
facu-ți și dregu-ți de prefăcută
mai și râzi ca proasta-n dânsa și dă-i și râzi el se opri nedumerit
nu era urmă de răutate în privirea ei o veselie senină și caldă
iarăși se înduioșă nu vru să-și dea pe față slăbiciunea

îi râdea mustața
ea se înălță pe vârfuri și-l mușcă pătimaș de rășfrânta buză inferioară
el îi prinse delicat cu dinții limbuța cea obraznică
ea se cambră luându-l în piept o săruta pe gât pe ochi
îi răvășea părul îi răvășise viața cu felul ei capricios de a fi
și-i era atât de dragă încât ar fi ar fi
nici nu știa ce să mai spună că ar face de dragul ei
dragul meu animăluț suspină ea abandonându-i-se
cât de bine îl simțea fiecare pe celălalt asta era acasa lor
din păcate nu puteau sta tot timpul în casă nu aveau locuința lor
ea stătea în gazdă el stătea cu părinții
a doua zi după obișnuitele ei reproșuri
de ce n-ai și tu casa ta cât de mică o cămăruță acolo
să putem fi doar noi doi și să nu ne mai pese de nimeni și de nimic
ca de obicei el i-a cerut să aibe răbdare
împreună vor învinge toate greutățile m-am săturat de textele tale
nu mai suport nu te mai suport de ce nu faci nimic de ce nu te zbați
nu te lasă ai tăi nu-i așa știu eu că nu mă vor
știi ce alege o dată pentru totdeauna ori eu ori ei
degeaba a încercat s-o îmbuneze l-a trimis la origini
cu bunele lui intenții cu tot
să nu mă înjuri de mamă

să nu mă mai înjuri niciodată că-ți rup gura
'zgura mă-tii o faci intenționat așa-i
așa-i 'tu-ți grija mă-tii jap jap o pereche de palme
jup Jup altă pereche ceva mai plăpândă însă dată cu obidă
erau chit și-au întors spatele și nu s-au mai văzut două săptămâni
s-au întâlnit ca din întâmplare știa pe unde vine el de obicei de la lucru
i-a tăiat calea prefăcându-se că nu-l observă
era singură de o săptămână gazda ei era plecată la țară la părinți
s-au bucurat unul de celălalt cu sete cu frenezie cu duioșie cu voluptate
nicăieri nu e mai bine ca acasă a spus ea zâmbindu-i poznaș
mai bine mai târziu decât
ea l-a îmbrățișat felin murmurându-i decât mult prea târziu
niciodată nu e prea târziu niciodată să nu-mi mai spui niciodată
dragul meu odată și-odată trebuia să ne întâlnim
ce minune că ești ce-ntâmplare să-ți fiu pe aproape
către seară a doua seară au ieșit la o plimbare
mai vrei să te însori cu mine
oricând
nu așa ci pentru totdeauna el a rămas pe gânduri
știi ce gazda mea vrea să se mărite
are de gând să ne închirieze apartamentul nu o să ne juoiaie
a rămas fără grai

ea l-a îmbrățișat important e să fim împreună
altceva nu mai contează
nici măcar greutatea a întrebat el neîncrezător
nici măcar neîncrederea ta în mine
o să ți-o spulber cu un sărut nu se face primăvară a murmurat el
s-a făcut târziu a oftat ea vrei să ne întoarcem acasă
ea s-a luminat
știi că nu te referi la ci la și mai vreau să știi
că știi cum să te faci să nu regreti nicicând alegerea
așa să fie
cum tot nu mă crezi
cum știi matale să le faci și să le desfaci bobocule
mai rar cineva

Silvia

la drept vorbind a mers la biserică ca s-o întâlnească pe Silvia
duminica trecută fusese la cealaltă biserică din cartier
își făcea muștrări de conștiință se obișnuiseră unul cu celălalt
uneori se gândea că a învățat-o cu nărav Silvia
părea destul de în vârstă
asta și datorită necazurilor de care îi povestea
în fapt nu e cu mulți ani mai bătrână decât el
ar fi putut să-și caute ceva de lucru
o cam suspecta de înșelătorie în definitiv oricine poate afirma orice
dar dacă Silvia cea mărunțică și prăpădită într-adevăr este tuberculoasă
ori doar pretinde asta cine să o verifice
să fim serioși
când dai de pomană unui cerșetor nu mila te mână spre așa ceva
în primul rând vanitatea că o recunoști sau nu ești mândru de tine
când îi dai unui năcăjit ceva de mâncare sau o haină veche
pe care și-așa nu o mai porți fiindcă ți-e strâmtă sau nu mai e la modă
unde va într-un colț întunecos al sufletului tău
pândește un negustor care-și freacă mâinile de bucurie

că a făcut o afacere profitabilă
bine faci bine primești
te aștepți ca milostenia ta să fie îndegrabă răsplătită
mai întâi aici și încă o dată dincolo la ceasul socotelilor de pe urmă
puțini dintre noi sunt sinceri cu ei înșiși
au fost dați când i-a dat pe furiș Silviei câte o bancnotă
doar ca să scape de un soi de obligație autoimpusă
nu o dată femeia a uitat să-i mulțumească
ba chiar i-a întors pur și simplu spatele ca să primească de la vreo doamnă
ceva de mâncare sau niște mărunțiș mereu avea câte un necaz
n-ai auzit ce mi s-o-ntâmplat
m-o pârât băiatu-mi-o ăl mare la gardieni că-s cerșetoare
ăia o venit fix la mine și mi-o dat amendă cinci milioane
nu mai spune
noroc c-o sărit o doamnă de mi-o luat apărarea
și gardienii mi-o lăsat lucrurile și mâncarea de le-am primit
da de amendă nu m-o scutit de unde să dau io atâția bani
o zis că-mi trag din ajutorul social cu ce mai plătesc acum chiria
mă gândeam să pui bani deoparte pentru la iarnă când s-o scumpi gazu
i se făcea milă de ea
îi mai dădea o bancnotă ferindu-se de țocăiala ei lipicioasă
nu era numai teama de a se contamina
îi era silă de mirosul ei acru de gura ei știrbă și duhnitoare

de milogeala ei necurmată

de data asta ce i s-o mai fi întâmplat
cum l-a văzut a început să se smiorcăie
uite ce-am pățit
mi-am făcut o baracă în Valea Aurie lângă pădure
cu alte două femei ca mine
am zis să mai scutesc banii de chirie
eram mai mulți boschetari
acolo ne făceam mâncarea mai în vale
pădurarul ne-o spus să ne ducem în altă parte
da unde amaru meu să mă duc
geaba ne-am rugat de el să ne mai lase batăr până la toamnă
o pus pe cineva de ne-o dat foc la baracă și mi-o ars tot înăuntru și haine
și lucruri și actele și ce mâncare mai aveam
am rămas numa cu ce-i pe mine
eram plecați toți pe la containăre să strângem cartoane și fier vechi
să ne mai facem un ban
când ne-am întors am găst totu scrum
ce fraier mă crezi și-a spus
nu există pe lume un pădurar atât de idiot încât să riște un incendiu
la marginea Dumbrăvii și încă pe seceta asta
noroc cu un domn că o zis să mergem luni la poliție să vorbească el

cu cineva să-mi dea o hârtie ceva să poci primi mai departe ajutoru social
a scotocit prin buzunare i-a mai dat o bancnotă
câte bube rele toate-n curu babei mele
femeia asta ori era o ghinionistă fără pereche ori o șmecheră ordinară
i se făcuse rușine de puțină sa iubire față de aproapele
de lehamitea pe care i-o stârnea Silvia
a îngăimat un Doamne ajută
femeia a vrut să-i pupe mâna și-a retras-o încurcat și a intrat în biserică

la răscruce de gânduri

nu mă puteam decide nu-i ușor s-o rupi cu felul tău de a fi
amânasem hotărârea
întorcând situația pe toate fețele a fost asta lașitate sau înțelepciune
amânăm cât mai mult
chiar dacă e inevitabil să luăm o hotărâre căutăm să amânăm scadența
să îi părăsesc pe ai mei nevastă și copii sau să-mi reprim lehamitea
cenzurându-mi dorințele continuând să conviețuim strâmb
otrăvindu-ne existența Camelia m-a iubit cândva
asta a fost atât de demult că nici nu-i mai vine să creadă
îmi tot repetă că am orbit-o cu aparentul meu farmec
cu acea dezinvoltură a superficialității cu umorul găunos
al celui pentru care nimic nu este sfânt m-ar fi părăsit fără ezitare
dacă n-ar fi fost copiii la mijloc
cândva am fost îndrăgostit nebunește de Camelia mă răscolea vocea ei
pe când vorbeam la telefon când o conduceam acasă și o sărutam
de bun rămas îmi părea că e sfârșitul lumii
orele despărțirii păreau interminabile silueta ei când se apropia
de locul de întâlnire îmi era mai dragă decât lumina ochilor
abia o mai pot suporta acum
în acești ani de când suntem împreună Camelia a sperat

mereu că mă voi schimba că voi renunța să-i dezaprobat hotărârile
surprinzătoare de cele mai multe ori
de nepătruns pentru mine era convinsă că încăpățânarea mea
de a duce o viață tihnită și onorabilă
e doar o stratagemă
că în cele din urmă când copiii vor fi crescut îndeajuns vom duce
în sfârșit o viață palpitantă la voia întâmplării
dintr-un loc într-altul schimbând ocupațiile amicii domiciliile obiceiurile
vânând un noroc mereu așteptat niciodată acceptat
ca definitiv lăsând copiilor libertatea alegerii nelegându-i de noi
cu firele de nesmintit ale ipocriziei și convenționalismului din comoditate
și prudență n-am fost de acord cu o asemenea existență
m-a tentat adeseori tocmai aici e buba
i-am dezamăgit pe copii Larisa încă mă adoră deși nici nu
sunt atât de frumoși ca Brad Pitt nici atât de faimos ca James Bond
Cătălin nu mă poate ierta că l-am dezamăgit pe când era puști mă diviniza
încetul cu încetul a descoperit cât de banal cât de slab
cât de egoist cât de aiurea sunt disprețul său dospește
înveninându-i adolescența pentru el vina mea e nemăsurată
am distrus viața mamei a descoperit că
ea are un caracter mai puternic decât al meu
mă condamnă că am fost pentru Camelia o povară așa și este
orice înfăptuiește Camelia e ieșit din comun
și cât de puțin are ocazia să întreprindă

numai din cauza mea își zice băiatul nu e chiar așa eu
i-am cerut Cameliei să nu renunțe la visul de a urma institutul de teatru
ea mi-a răspuns că nu-și dorește celebritatea că aventura e un moft
că vrea un cămin vrea să fie o femeie adevărată soție și mamă
visul ei este să aibă o casă în care să-și crească pruncii casa am terminat-o
de câțiva ani copiii sunt măricei
încă puțin și vor lua viața pe cont propriu de-abia acum Camelia regretă
existența tumultuoasă pe care ar fi dus-o dacă

trebuie să plec nu se poate altfel

unde să plec în vest nu mi-aș găsi un rost și
i-aș tulbura prea tare pe copii
să vagabondez e prea târziu la vârsta mea
copiii m-ar admira ceea ce ar face ca ruptura să nu fie definitivă
cel mai bine ar fi ca toți trei să creadă că
am plecat cu o femeie
cerul mi-e martor că nu-mi doresc
câte zile voi avea să mai trăiesc sub același acoperiș cu o muiere
am răbdat destul până au trăit părinții mei n-am vrut să le amărăsc
puținele zile
alaltăieri am fost la notariat am trecut casa pe numele Cameliei
i-aș fi lăsat-o lui Cătălin

mai are aproape doi ani până la majorat nu mai pot aștepta
atâta vreme ar fi prea mult pentru noi toți
Camelia nu o să vândă casa gândindu-se la Cătălin o simt prea bine
va pleca în lume peste câțiva ani va hoinări va trăi din plin
mă va disprețui și mai mult
însă într-o bună zi se va întoarce acasă și asta va fi victoria mea
băiatul își va schimba numele nici mie nu-mi place
numele pe care-l port nu va înstrăina casa nu va fi un deznădăcinat
va înțelege că numai aparținând unui anume loc
numai având un acoperiș al tău deasupra capului poți fi om întreg
Cătălin va reconstrui casa după al său plac
i-aș face un rău dacă i-aș lăsa înainte de a pleca
banii din vânzarea mașinii plecând acum îi voi da motive
să se-nverșuneze să lupte
să se bucure că a izbândit prin propriile puteri
bucuria viitoare e adevărata moștenire pe care i-o las
nu cred că va înțelege vreodată important este ca fiul meu
să nu ajungă cândva să se disprețuiască pentru ceea ce a devenit
mai greu îmi vine să mă despart de goanga aia scumpă
Larisa e tot ce am mai drag pe lume
cumplit de dor îmi va fi de ea rămânând fără mine
va fi mult mai vulnerabilă va suferi poate chiar va avea un șoc
de atâtea ori m-am răzgândit în ultimul moment
tocmai pentru a o cruța iată că mă smulg

în definitiv i se pot întâmpla atâtea cu sau fără mine
plecarea mea o va întărâta pe Camelia ce va apropia mai mult de fată
nu o va pisa cu sfaturi
o va învăța acele trucuri profund femeiești care o pot transforma
într-o învingătoare
iar Larisa nu se va înhăita cu vreun netrebnic
prin contrast exemplul meu va fi benefic
așa deci

se va crede că am plecat în lume nu cu o curviștină oarecare
ci cu o vampă am convins-o pe zgubilitica de Lucreția
fiica doctorului Molnar
să mergem la mare vom petrece o vacanță scandaloașă
după ce-i voi spune că am păpat toți banii Lucreția mă va părăsi
asta și vreau o să fiu liber
probabil că mă voi stabili la Băile Felix voi obține o slujbă oarecare
voi păstra suficienți bani să ung unde și pe cine va fi nevoie
în fine voi trăi după pofta inimii singur citind pictând gândind uitând
aducându-mi aminte încercând altceva și altceva apoi altceva
voi fi liber nu va mai trebui să mint
voi fi liber tocmai pentru că nu mă voi mai minți liber și egoist
cel puțin eu recunosc asta mai mult chiar îmi asum propriul egoism
nu mulți au curajul să o facă ceea ce-și dorește

fiecare să trăiască doar pentru sine
e meschin veți zice moraliști păguboși ce sunteți
unii ca voi aduc omenirii mai multe nenorociri decât
tiranii și invadatorii
condamnați tot ce nu aveți curajul să faceți voi omorâți
orice scânteie de viață în copiii voștri
din cauza voastră nu reușesc ei să fie liberi

« la vie en rose »

știi că te-am șocat așa ești tu șocată și-a zis el
a lăsat-o să bată câmpii
sunt obișnuită nu ești primul și probabil nici ultimul
mda nu sunt primul da nici ultimul fraier
ea aștepta răspunsul el aștepta în liniște să vadă unde vrea să ajungă
nu credeam că-ți voi mai da telefon
voiam să știu ce mai faci *bine* iarăși tăcerea
după mai bine de 20 de ani ea l-a sunat pe neașteptate
sunt la un internet
de mult voiam să te caut astăzi am hotărât să o fac
am dat de tine mult mai ușor decât mă așteptam
să știi că și eu mă gândeam la tine și de ce nu m-ai căutat
o să-ți spun în e-mail dar eu nu am adresă de e-mail *cum așa*
e o poveste lungă *dă-mi adresa poștală și-o să-ți scriu*
au făcut schimb de adrese și-au scris
e o aproape uitată bucurie să primești o scrisoare
pe care să o desfaci cu înfrigurare s-o citești dintr-o suflare
s-o recitești pe îndelete să cauți fotografii alb-negru ce tineri și frumoși
eram mai ales tu și ce mult ne vom fi schimbat mai ales eu
se uita la ea cum se apropie o aștepta în aerogară

era o scenă cumva simetrică aceleia din finalul filmului Casablanca
o răsturnată succesiune de imagini mai precis o răsturnare de situație
ea se întoarce după mai mult de 20 de ani
se recunosc dintr-o privire se apropie șovăitor își zâmbesc
ești aproape neschimbat *ce minciună frumoasă* o îmbrățișează amical
avem atâtea să ne spunem murmură ea stingherită
cât stai mă întorc acasă peste 4 zile
avem timp suficient să discutăm despre toate și nimic
își spune el scrutând-o în timp ce ea vorbește și vorbește
adorabila săsoaică se transformase între timp într-o ursoaică dezinvoltă
sunt puțin grăsuță deși nu mănânc mult mă hrănesc cu decizii
începe să dezvolte
o interminabilă teorie a științei de frontieră
pe care a descoperit-o pas cu pas odată cu revenirea din boală
o privea cu durere
pe cât de sigură pe ea voia să pară pe atât de fragilă era
însetată de afecțiune el însă nu avea încredere în ea
în spatele ei se întrezărea șarpele
nu mai aveau altceva în comun decât amintirile
fiecare își amintea altceva să știi că eu nu pentru bărbatul din tine
ci pentru omul din tine am venit
normal pe șarpe îl interesează omul și-a zis el
știi că n-ai să fii de acord cu mine
a continuat ea sper totuși că ai să mă înțelegi

eu cred că bărbatul trăiește din energia femeii
sunt ca o priză și cum îi spune pe românește la ăla care se bagă în priză
ștecăr exact iar eu nu-mi pot permite să mai pierd energie
iar eu mă uit la tine și nu-mi vine să cred și-a zis el
de ce zâmbești l-a întrebat ea crispată bărbatul ia energie de la femeie
și îi dă în schimb informație i-a răspuns el
dar prin gând i-a trecut o fracțiune de secundă Anteu
poate că în ultima noapte o să mă cuibăresc în brațele tale a suspinat ea
însă nu vom mai merge niciodată până la capăt
așa i-am cerut și celui cu care am fost împreună până nu de mult
ei bine asta e o crimă deloc
sunt atâtea alte metode de a obține plăcerea uneori ajung până la extaz
el n-a mai spus nimic
nici n-a mai trecut pe la pensiunea cocoșul roșu unde poposise ea
la ce bun îi era silă și milă
știa că o să-l mai caute dacă i-ar fi scris ar fi fost cu totul altceva
pe când la telefon n-avea nici un chef să despice firul în șaișpe
știi ce m-a frapat la voi *habar n-am*
m-a surprins că predomina rozul florile erau roz în restaurant
pereții fețele de masă șervețelele erau roz șortulețul picoliței era roz
îmi închipui că și chiloței ei erau roz degeaba râzi
să știi că fiecare culoare simbolizează ceva
păi da la noi care suntem în budă predomină rozul la voi kakiul
așa îmi și explic de ce un popor care i-a dat pe Dürer și Schiller

*i-a urmat ca oile pe Luther și Hitler tăceau amândoi cam de multă vreme
ce-ar fi să mai tăcem și despre altceva tăcerea asta în doi o să te coste o groază de bani
cum poți să fii atât de meschin cum poți să fii atât de nesăbuită
parcă spuneați că vreți să-ți conservați energia n-ai înțeles nimic
și ce-ar fi trebuit să înțeleg nimic vezi măcar o dată suntem amândoi de acord*

vraja marelui urs

ursul bântuia de câteva zile pădurea de la marginea oraşului înnebunit de caniculă noaptea dădea târcoale containerelor de gunoi sfâşia sacii de plastic înfulecând cojile de pepeni pâinea castraveţii îngălbeniţi cocenii de porumb şi orice alte resturi comestibile devenise atracţia tinerilor ahtiaţi de senzaţii tari încercau să-l fotografieze cu telefoanele mobile apropiindu-se imprudent l-au iritat cu exclamaţiile lor a sfâşiat doi dintre ei au venit degrabă poliţia salvarea pompierii au alungat ursul cu tunul cu apă se bănuia că ar fi turbat au fost aduşi 2 vânători veniseră de la o nuntă s-au făcut de râs împuşcându-se reciproc a fost decretată starea de alertă pădurea fiind asaltată de întreaga asociaţie a vânătorilor din localitate nici picior de urs parcă intrase în pământ în noaptea următoare ursul a dat iama la crescătoria de porci un lucrător beat lăsase deschisă uşa uneia dintre anexe

paznicul îngrozit a tras câteva focuri cu pistolul din dotare
a căzut la datorie se îngroșa gluma
au fost chemați jandarmii au răscolit pădurea lichidând orice vietate
le-a ieșit în cale cinci ciute un țap doi lupi patru vulpi și un mistreț
bașca veverițele și coțofenele
nici urmă de urs toate urmele fiind călcate în picioare de zeloșii militari
după câteva nopți bestia s-a întors la porcărie
a fost întâmpinată de un pluton de execuție
și-au descărcat asupra-i toată muniția
la fața locului n-a fost găsit măcar un smoc de blană
s-a declanșat isteria colectivă
erau tot mai mulți cei care pretindeau că l-au văzut
în toiul zilei lângă o stație de benzină
într-un supermarket bălăcindu-se în piscina unei vile
bântuind la muzeul de istorie naturală
unii chiar aducând ca dovezi niște fotografii destul de neclare
apărea o siluetă mătăhăloasă răscolind rafturi de magazin
sfâșiind exponatele din muzeul cu trofee cinegetice
toate măsurile luate de comitetul de criză s-au dovedit zadarnice
unul dintre oamenii de comitet
a propus să se apeleze la mijloacele paranormale
adică au ricanat ceilalți membri din comitet

adică să-i convocăm pe toți bioenergeticienii magicienii albi și negri
ghicitorii în tarot și hipnotizatorii din zonă
vor găsi ei o soluție
degeaba au încercat aceștia vrăji și descântece
pase magnetice și invocații
n-au făcut decât să-i stârneasă pe vampiri moroi posedați și alți vârcolaci

locuitorii au părăsit orașul terorizați

deja era o problemă de securitate regională dezbătută
în ședințele prefecturii parlamentului consiliului de miniștri
și în cele din urmă în ședința de urgență a consiliului de apărare a țării
nici măcar înalții demnitari n-au reușit să afle o rezolvare eficientă
agenții serviciilor secrete au adus într-un târziu în fața președintelui
un bătrân

aștepta de câteva zile la păstrare până să-l ia cineva în serios
era un solomonar pretindea că poate să alunge forțele malefice
răscolite de vrăjitori și paranormali
dar ursul a întrebat președintele
și ursul a răspuns fără șovăire bătrânul
ce mai aștepți o invitație specială
nu însă pun o condiție
să nu-mi ceri și tu să-mi dau demisia că te sparg

izbucni primul om din stat
nici vorbă n-am io treabă cu politica voastră
hai spune o dată ce pretenții ai
solomonarul a cerut să fie lăsat între 4 ochi cu președintele
acesta acceptă fără să clipească
spre nemulțumirea celor din serviciul de protecție și pază
nu se știe nici până în ziua de azi ce i-a cerut bătrânul președintelui
din acel moment nimic
n-a mai fost ca înainte bine bine veți întreba dar ursul
firește că și ursul

cu părere de sine

ca de obicei umblase toată ziua vorbise la telefon
băuse câteva cafele fără zahăr și alte câteva sute de votcă
pe seară o mozolise pe Cerasela pe un fotoliu din biroul firmei
după aia au mers la concertul trupei Kynotron chiar el o înființase
cu vreo două decenii în urmă pe când era student la Cluj acum era în
sfârșit acasă cu toată ora târzie din noapte mai întâi a mâncat pe îndelete
își făcuse obiceiul să ia dejunul și cina și micul dejun laolaltă singur obosit
trist și îngândurat era un om sociabil dinamic îi plăcea să se afle
în miezul lucrurilor să vorbească să nu-l slăbească pe preopinent până
acela nu se lăsa convins cei care rezistau asalturilor sale
sau dădeau bir cu fugiții nu mai prezentau nici un interes pentru el
noaptea căuta să fie singur să se adune să se afle își zicea că omul adevărat
e ca un diamant care vine pe lume extrem de rar în condiții
extreme de presiune și temperatură prin înnobilarea ordinareii pulberi
de cărbune avea orgoliul să se considere un diamant
e drept încă nu pe deplin șlefuit dar în primul rând se mândrea în sinea lui
cu faptul că el ar fi fost făuritorul acestui diamant din care
cu o răbdare și minuție diabolică obținuse bijuteria de el însuși mintea
sclipitoare și tăioasă cuvântul pătrunzător și trupul bine lucrat
în urma unui complex de exerciții și încercări încercarea
pentru sine însemna totdeauna reușita

nu concepea ca încercările sale să dea greș asemenea rateuri
îl înfuriau cumplit o stâlcea atunci în bătaie pe Cerasela ea suferea
cu resemnare izbucnirile lui imprevizibile urmate mai mereu de un întreg
ritual de tandreți glisând cu viclenie în dezlănțuiri senzuale
li se dăruiau cu obstinație nu era vreodată mulțumit de victoriile sale
considerându-le jocuri de copii față de adevăratul și unicul său scop și
crez în viață consacrarea sa ca personalitatea
de cea mai mare notorietate a epocii era gelos pe cârmaci
și pe savantă pentru puterea faraonică
pe care o exercitaseră asupra unui întreg popor pe care era cât pe-aci
să-l transforme într-o populație idolatră cu părere de sine trebuia
să recunoască faptul că o asemenea ocazie apare foarte rar la un popor
o dată la un secol
a doua oară e deja impardonabil astfel de figuri devin odioase
în ochii opiniei publice vezi cazurile
napoleonhitlerstalinmaosaddamșiășamaideparte
mai aproape de adevăr se simțea când se așeza în pat întotdeauna singur
chiar dacă își petrecea noaptea cu vreo zână când i se făcea somn
se culca pe un alt pat la nevoie pe un fotoliu sau chiar pe un scaun
nu suporta gândul că făptura supusă fanteziilor lui îi poate cere să și viseze
alături de ea visul era tărâmul lui secret asupra căruia încă nu izbutise
să se impună de fapt aici era adevărata lui confruntare
cea cu irealitatea marele lui regret că nu reușește să transgreseze
odată pentru totdeauna
din planul concret al existenței în cel ocult și irațional
în care își pretindea menirea

o iarnă de neuitat

iarna asta îmi amintește de o alta strașnică în copilărie

eram prin clasa a patra ieșisem în pauză și cum necum iată-ne pe malul Târnavei văzuserăm Coman și cu mine ceva din curtea școlii am sărit gardul am coborât malul nu prea înalt pe firul apei prins într-o pojghiță de gheață era un băț de bambus o comoară mai toți puștani eram pescari împătimiți o clipă n-am stat pe gânduri am mers pe gheață vrând să pun mâna pe o asemenea plească am șovăit când gheața a început să pârâie era din ce în ce mai subțire tentația era prea mare m-am aplecat și m-am trezit în apă nu-mi venea să cred trecusem Târnavă de atâtea ori fără nici o problemă eram o țandără de copil bunicul chiar râdea de mine că-s mai ușor decât un mieluț iată-mă în apă *cred că ai încremenit de spaimă și de frig* nici pomeneală țin minte de parcă ar fi fost ieri am fost surprins de cât de caldă putea fi apa afară era un ger de crăpau pietrele apoi m-am temut să nu-mi pierd ochelarii în Sighișoara nu era nici un atelier de optică trebuia să mergem până la Mediaș ei și abia după aceea mi-am dat seama cât de adâncă era apa nu atingeam fundul râului nici măcar cu vârful

ghetelor *și chiar nu te-ai speriat* deloc m-am agățat de gheață moment în care s-a petrecut ceva straniu mă simțeam ca într-o sală de cinema eram atât spectator unul curios de ce se va întâmpla cât și protagonist o voce interioară m-a întrebat dacă vreau să văd filmul până la capăt sigur că vreau am zis după care cum se zice mi s-a rupt filmul îmi aduc aminte foarte clar numai că încercam să ies din apă mă săltam pe gheața subțire ce se crăpa sub brațele mele pirpirii și iarăși am încercat și iar și iar și tot așa de vreo câteva ori iată-mă în fine culcat pe gheață sub mine era un sloi ce plutea ușurel la vale și începuse să se scufunde și după aia iar nu mai știu ce s-a întâmplat acum sunt convins că îngerul păzitor *l-ai văzut*? de ce să mint nu am simțit nici un fior transcendental atunci *dar când*? o cu mult mai târziu la Sibiu în cu totul alte împrejurări *bine bine dar atunci în apă*? atât îmi amintesc că am prins mâna lui Coman colegul cu care coborâsem pe malul Târnavei el m-a tras afară era mult mai voinic decât mine m-a ajutat să urc malul m-au înconjurat copiii m-au dus la cabinetul medical asistenta m-a dezbrăcat m-a șters bine cu niște prosoape mi-a dat o aspirină cred că și un ceai fierbinte m-a vârât în pat acoperindu-mă cu câteva pături un coleg mi-a dus uniforma acasă maică-sa a pus-o la uscat am stat eu cât am stat în scutece mă scăpa pipi asistenta nu mai știu pe unde era m-am dus la toaletă învelit într-o pătură țâșnea din mine un jet interminabil după câteva minute m-am plictisit și m-am întors în pat am ațipit între timp colegul mi-a adus înapoi uniforma și ghetele uniforma uscată și călcată cât de cât

era o stofă destul de proastă
mama se cam chinuia până s-o pună la punct
ghetele erau încă jilave
o fetiță îmi adusesse într-un sufertaș mâncare caldă și un ceai fierbinte
cu lămâie după ce am mâncat asistenta mi-a mai luat o dată temperatura
mi-a spus că e în ordine totuși să mă ducă mama la policlinică pentru orice
eventualitate am zis săru mâna colegii mi-au adus din clasă paltonașul
căciulița fularul mănușile și ghiozdanul câteva zile am fost răsfățatul clasei

și ce-a zis maică-ta când te-a văzut ? m-a certat că am venit așa târziu
de la școală și că mi-am udat ghetetele în halul ăla i-am spus că m-am dat
cu sania împreună cu Attila prietenul meu cel mai bun și am nimerit
într-o baltă înghețată mama mi-a tras vreo două palme peste fund mi-a dat
să mănânc și m-a vârat în pat cea mai mare pedeapsă
io nu dormeam niciodată după-masa voiam să ies la joacă
ghetele încă îmi erau ude *nu ai răcit ?*
nu-mi aduc aminte decât de perdaful pe care mi l-a tras tata
după câteva zile aflând întâmplător de la un vecin de boacăna mea

dar îngerul ?

ce înger ?

începuseși să spui de o cu totul altă împrejurare

asta s-a întâmplat la Sibiu cu mai bine de douăzeci de ani după
începe să semene cu romanele lui Dumas nici vorbă să nu cădem în clișee
și nici în Târnava mda în Târnava am mai căzut o dată însă era vară
și deja știam să înot

un băiat de zahăr

secolu ăsta 21 va fi sau nu va fi deloc nu degeaba o zis ainștain ăla am dat să mă ridic pisălogu nu mă slăbea defel când și când producea câte o perlă cum e cea de mai sus mă pufnea răsul nu se supăra continua să turuie ca o moară stricată sunt expresii care în curând vor fi golite de semnificație pentru cei tineri poate că omul ce s-a așezat lângă mine pe bancă într-adevăr are ceva important să-mi transmită știi ce io de obicei n-am încredere în oameni da cu dumneata cred că nu mă înșel ce zici de terenu ăsta din fața noastră nu te uita că pământu e sărac nici de fâneață nu e prea bun de fapt e o mină de aur dai din cap îți închipui că-s nebun mai degrabă un pisălog și un cronofag fără pereche mi-am zis vrând a câta oară să mă ridic și să plec stai un pic domle lasă-mă să-ți explic afacerea mă uitam exasperat la slăbănogul cu voce dogită la moaca lui de gușter la mărul lui Adam pe care în zadar se chinuia să-l înghită păi ce crezi că de prost l-am revindecat peste câțiva ani terenu ăsta o să valoreze o avere ce zici te bagi am clătinat din cap foarte bine faci că nu te arunci orbește îmi repungă oamenii care nu chibzuieste bine situația habar n-ai de câtă vreme tot stau și mă gândesc cum să fac fii atent vezi cum se întinde orașul cât de curând terenurile o să fie așa de scumpe că dacă ieși pe piață cu pârlougele astea

pe care să le împarți în parcele de o mie de metri pătrați o să le vinzi ca pe
pâinea caldă totu e cât să poate de simplu trăbă să aștepți momentu
favorabil eroare domle cine stă cu mâinile în sân și așteaptă să-i pice totu
de-a gata o ia în brațe trăbă să prevezi totu dinainte să te gândești
că un teren de casă fără apă gaz metan lumină și canalizare îi numa un
maidan ce crezi că de prost îmi caut un partener io nu le pot face pe toate
și după aia mai trăbă și cineva care să dea anunțurile la ziare la radio
și la televiziunile locale să răspundă la telefoane îs atâtea angarale de unu
singur m-aș descurca excretabil credeam că anume pocește unele expresii
ca să se distreze nu mă interesa dacă terenul de la marginea orașului
e cu adevărat al individului sau totul e doar trăncăneală mă așezasem pe
bancă intenționând să răsfoiesc revista literară pe care o purtam în geantă
de câteva zile acasă e un nesfârșit du-te vino îmi iubesc soția și copiii
cu atât mai mult prețuiesc rarele clipe de liniște și intimitate
nici nu-mi potrivisem bine ochelarii pe nas când pe bancă lângă mine
s-a așezat zgâmboiul ăsta cu gură mare ia zi ce citești ai vro foaie
d-aia cu dame știi ce hai să facem schimb io-ți dau ziaru meu și dumneata
îmi lași o țără revista nu te uita așa urât la mine că nu ț-o mănânc
numa îmi clătesc și io ochii să nu crezi că-s chiar așa de anagramat cum
ți să-mpare am cunoscut fel și fel de oameni la viața mea și
la toți le-o plăcut de mine că-s
băiat de gașcă

odată însurat m-am pricopsit și cu otrava de cumnată-mea de fapt de Cătălina mă îndrăgostisem de când am văzut-o-ntâia-și dată la familia Fumurescu eram coleg de scâr bici cu Mădălin ne invitase acasă împlinea 40 de ani o sumă rotundă și o vârstă profundă Cătălina a venit târziu și a stat puțin destul cât să ne sucească mințile recunosc m-am apropiat de Mădălin cu intenția de a o întâlni pe verișoară-sa o iubeam fără speranță nu eram eu de nasul ei și nici unul din grupul nostru își purta nasul mult mai pe sus în stratosfera vipurilor nici n-a mai stat mult în țară a plecat în America la taică-su ai ei erau divorțați Rucsandra sora ei mai mare a rămas s-o îngrijească pe maica lor de-abia atunci am realizat că există și o soră mai mare Rucsandra nu era nici pe departe atât de strălucitoare Cătălina punea în umbră orice femeie din preajma ei de-aia nici nu avea prietene și nu doar fiindcă femeile ar fi fost din calea-afară de geloase ci mai ales din cauza capriciilor Cătălinei căreia-i plăcea să se joace cu bărbații îi ațâța îi zăpăcea apoi dispărea hohotind cristalin fără să-i pese de consecințe era subiectul predilect al bârfelor și calomniilor ce n-au încetat decât la câțiva ani buni de la plecarea ei peste ocean mă împrietenisem cu Mădălin cum v-am mai spus și amiciția noastră nu s-a destrămat după ce a plecat Cătălina dimpotrivă atunci când Mădălin

și-a înființat firma ne-a propus să lucrăm pentru el eram un grup de câțiva colegi cu idei și preocupări asemănătoare așa am cunoscut-o mai bine pe Rucsandra după un timp familia Fumurescu a găsit cu cale să ne unească destinele sunt reticent la asemenea manevre însă de data aceasta mi-am dat seama că eram o alegere judicioasă Rucsandra e blândă și plăcută iar după ce am început s-o curtez am observat că e și o gospodină pricepută peste câteva luni ne-am căsătorit mai bine-zis m-am măritat cum se glumește în asemenea situații când soțul se mută în casa jumătății sale toate bune și frumoase până și-a băgat coada știm-noi-cine mai întâi s-a îmbolnăvit soacră-mea Ruxi a îngrijit-o cu devotament dar după o lungă și grea suferință cum se spune maică-sa a trecut la cele veșnice poncifele inevitabile știți cum e toți trecem prin asta Cătălina a revenit în țară de-abia după câteva luni susținea că a trebuit să-l plaseze pe taică-său într-un așezământ cât mai convenabil era bătrân și din ce în ce mai șubred Cătălina a stat puțin ne-am văzut doar de câteva ori a bântuit pe unde nu te așteptai cum îi era obiceiul mă trata cu nepăsare mie-mi tresărea inima ori de câte ori mă aflam în preajma ei Ruxi s-a prins a avut foarte mult tact era obișnuită cu reacțiile pătimășe stârnite de vijelioasa ei soră după câteva săptămâni s-a întors în State nu înainte de a-i pune în vedere că v-a reveni curând pentru dezbaterea succesorală ceea ce s-a întâmplat în anul următor după moartea socrului meu Cătălina s-a întors și nu singură soțul ei e un american sadea lungan

și blond cu ochi albaștri-lăptoși de albinos aveau de gând să pornească o afacere zis și făcut firma lor imobiliară mergea teribil de-atunci a început coșmarul pentru noi Rucsandra a propus ca dezbaterea succesorală să se deruleze printr-un notariat inițial Cătălina s-a arătat de acord după care i-a recuzat pe toți notarii atât pe cel contactat de Ruxi cât și pe cei cu care ea însăși luase legătura am stat de-o parte și bine am făcut Cătălina o luase razna vedea în jur numai conspirații și sforării azi lua o decizie mâine renunța ba chiar nu mai voia să recunoască nici în ruptul capului că acea inițiativă îi aparține era ca o pisică turbată zgâriind și împrôșcând totul în jur fără pic de remușcare ne făcea troacă de porci ne-a dat în judecată pe Rucsandra pe mine pe Mădălin pe soția acestuia dar și pe unchiul ei tatăl lui Mădălin pentru că am încercat s-o domolim situația singura ieșire din impas era calea amiabilă mi-au cedat nervii la un moment dat și am plecat Ruxi m-a înțeles de altfel nici nu aveam ce să-i reproșez poate doar resemnarea cu care o iubește pe dezaxata de Cătă Mădălin n-a încercat să mă oprească mi-a spus să-mi iau concediu și după aia om vedea ce-om mai face am plecat la fratele meu în Italia am vorbit de câteva ori la telefon cu Rucsandra tot nu se potolise vijelia Mădălin m-a asigurat că-mi va îngheța postul la firmă am găsit între timp ceva de lucru la Livorno sunt de aproape 2 ani în peninsulă de curând a izbucnit isteria

nu știu ce să fac m-am acomodat aici câștig destul de bine am o iubită
la care mi-ar fi greu să renunț
macaronarii au devenit intoleranți m-am săturat să mă tot facă țigan
parcă ei n-ar fi tot atât de brunetți ca noi
pe de altă parte părinții mei sunt bolnavi și se simt părăsiți
degeaba le trimitem bani și eu și fratele-meu mai e și Ruxi
o victimă inocentă între timp
Cătălina s-a plictisit de Românică s-a întors în Lumea Nouă
după ce a păpat mai toată partea ei de moștenire
cu procesele pe care bineînțeles că le-a pierdut
cât o fi justiția de oarbă nu e și cretină
o să mă întorc acasă și-oi vedea la fața locului ce și cum

infern la purtător

eram în primul an de gazetărie băteam la mașină un articol oarecare
a venit Gabi m-a chemat în biroul redactorului șef
spune-i că vin imediat aduc atunci și articolul
Răsucitu zicea să lași totu baltă și să mergi la el de urgență
în câteva minute am terminat i-am răspuns eu precipitat mă irită la culme
să mă întrerupă cineva pe când scriu chiar atunci a sunat telefonul
a răspuns Natalia imediat mi-a pasat receptorul
e șefu cu tine vrea ce te mocăi atâta nu ți-a spus Gabi că e urgent
s-a răstit el la mine
am coborât imediat în biroul Răsucitului
lucra la editorialul pentru numărul de a doua zi
în birou mai erau patru sau cinci persoane surescitate
vorbind toate deodată
redactorul șef le-a făcut semn să se potolească mergeți cu el
într-o altă cameră
relatați-i ce mi-ați spus mie
și ce n-ați apucat încă să o faceți
către mine îți notezi tot întreabă ce unde când și cum s-a petrecut
cui i s-au întâmplat toate astea după care vii din nou la mine
să stabilim strategia

reportajului pe care o să-l faci la fața locului
să aflăm și de ce s-au întâmplat cele pe care ți le vor spune dumnealor
oamenii se potoliseră deocamdată
am mers cu ei în holul de lângă scara ce ducea la etaj
am închis ușa de la secretariat să nu-l deranjăm pe Florin
îi dicta Anei un articol îl dactilografia cu o viteză pe care o invidiam cu toții
băteam la mașină ca niște lăptărese
ne-am așezat la masa din hol care pe unde am apucat
mi-am pregătit carnetul și pixul
am început să-i întreb metodic cum îmi atrăsese atenția onor redactorul șef
atent să nu uit regula de bază a gazetăriei ce cine unde când și cum
din babilonia aia de voci am înțeles limpede doar un lucru
erau revoltați de ceea ce se întâmpla la cooperativa Timpuri Noi
făcuseră grevă în ziua de salariu i-am rugat să aștepte puțin
oamenii erau la capătul răbdării mi-au spus că se întorc la serviciu
dacă nu vin într-o juma de oră dau foc la toată șandramaua
m-am întors Răsucitu recitea editorialul
mi-a aruncat o privire a revenit asupra hârtiilor
e grav domnule redactor șef știam
situația-i explozivă oamenii ăia sunt în stare de orice
du-te cu ei ai grijă ce faci
aș vrea să-l iau pe Bebe
Bebe a plecat cu Florin la Mediaș
îmi era ciudă cu Bebe Pozaru aș fi avut mai mult curaj

mergi acolo vezi care-i baiu nu uita să vorbești neapărat cu
doamna Hauptmerkmahlen
nu vă supărați cine e doamna Haupt
doamna Hauptmerkmahlen e șefa de secție credeam că știai de dumneaei
a fost nu de mult în redacție
habar n-aveam de acea doamnă Hauptnumaiștiucum
habar n-aveam ce-i cu adevărat gazetăria
eram angajat de doar câteva săptămâni
la Vocea Secașului cotidian local la care colaborasem mai bine de un an
cu articole și mai ales comentarii aveam multe de comentat
în acei primi ani de după revoluție după amarnica tăcere impusă în
iepoca de aur

delegația greviștilor plecase secretara m-a atenționat că mă aștepta
afară o femeie o înnebunise cu văicărelile ei fără cap și coadă plus că fuma
țigară de la țigară de-alea puturoasele fără filtru i-am spus că
aicea nu-i afumătorie
ea m-a repezit eram cu țigara în mână da io fumez Pall Mall lights
chioara naibii ai observat-o câtu-i de sașie am dat-o-afară
cu toate protestele ei că-s în grevă și noi trăbă să fim de partea lor
de parcă ei ne plătește
femeia e corabia diavolului spunea unul dintre personajele
din Numele trandafirului
femeia mă aștepta afară în fața redacției era într-adevăr sașie

fuma ca o șerpoaică mă așteptase să-mi arate drumul
să mi se plângă de un necaz pe care-l avea cu alți chiriași din curtea
în care locuia i-am promis că voi cerceta și această plângere
gest de slăbiciune datorat lipsei mele de experiență și de discernământ
cum se va dovedi mai târziu
între timp trecuserăm de Biserica dintre Brazi femeia a cotit-o brusc
pe o fundătură îngustă n-aș fi găsit-o prea lesne dacă aș fi făcut drumul
de unul singur
am ajuns într-o curte mică și întortocheată grupuri de oameni întărâțați
vociferau fluierau înjurau făceau semne obscene le arătau
pumnii polițiștilor ce păzeau intrarea în clădirea administrației
pe care era scris cu litere enorme
Cooperativa Timpuri Noi Sediul Central
din spatele polițiștilor m-a îndemnat să intru în clădire o femeie în vârstă
purta un halat impecabil în comparație cu hainele mizere ale protestatarilor
aceștia nu m-au lăsat mai întâi să vedeți în ce condiții lucrăm
m-a îndemnat un muncitor prinzându-mă ușurel de braț
am presupus că e unul dintre capii greviștilor așa și era oamenii
se dădeau la o parte din fața noastră l-am urmat
s-a îndreptat șchiopătând vizibil spre o clădire fără etaj nu prea mare
prost întreținută avea tencuiala scorojită acoperișul șubrezit
e atelierul de bachelită mi-a spus călăuzul
a deschis ușa l-am urmat înăuntru m-am pomenit într-o
anticameră a infernului

m-a trăznit duhoarea m-au orbit aburii prin pâcla maronie
s-a apropiat de noi un omuleț șonticăind a urmat un scurt schimb de priviri
omulețul ne-a făcut semn să-l urmăm după câțiva pași am ajuns
în fața unei mașinării diforme înălțându-se până sub tavan
la mașinărie erau conectate tot felul de cabluri și furtunuri
hardughia făcea o larmă cumplită
din ea izbucneau ritmic aburi cafenii duhnind a plastic încins
înaintea drăcoveniei cocoțat pe un scaun înalt robotea un ins scheletic
a oprit utilajul a coborât de pe scaun
am băgat de seamă că are unul dintre picioare mai scurt decât celălalt
pe care-l îndoise destul de mult ca să poată avea cât de cât stabilitate
uite domne în ce condiții lucrăm profită de noi că suntem handicapați
că nu ne angajază nimeni în altă parte ne ține în putoarea asta
fără ventilație a trebuit să spargem geamurile
deschidem din când în când ușa ca să intre aer iarna îi ceva de groază
din față ne-ncinge presa de bachelită din spate ne-ngheață curenții
ne dă niște salarii de mizerie de-aia au făcut colegii grevă
dar dumneata ai participat la grevă m-am interesat eu
pe noi ne-a amenințat că dacă oprim producția ne dă afară și
aduce alți nenorociți doară are de unde alege
cine am vrut să știu mi-am scos carnetelul notând febril
întrebarea mea a rămas fără de răspuns muncitorii au plecat
capetele în pământ
călăuzul m-a privit stăruitor am înțeles că nu trebuie să insist

nici măcar nu le mai dă spor de toxicitate nici lapte nu au mai adus
de câteva luni
cine

o să aflați imediat mi-au arătat întreg atelierul se mai aflau aici trei prese
muncitorii spuneau adevărul
eram indignat aici am greșit din nou
mai întâi am tras concluziile fără să aflu și poziția conducerii
în al doilea rând le-am promis că le voi face publice nemulțumirile

la ieșirea din atelier ne aștepta o tânără probabil o funcționară mi-am zis
nu m-am înșelat era contabilă aveam să aflu puțin mai târziu
ne-a transmis că doamna ingineră ne așteaptă în birou am urmat-o
greviștii ne-au huiduit ne-au amenințat că ne belesc
câinele care latră nu mușcă încă

am ajuns într-un birou spațios bine iluminat aerul era respirabil
ne aștepta impasibilă doamna cea în vârstă o remarcasem în spatele
polițiștilor
m-a poftit să iau loc i-a făcut călăuzului semn să plece
am insistat ca acesta să rămână doamna ingineră a trecut cu ușurință
peste acest incident acceptând fără comentarii pretenția mea
a început să-mi prezinte poziția conducerii argumentând-o sec
a trimis-o la biroul contabilitate pe tânăra ce ne însoțise
a revenit în câteva momente c-un vraf de dosare era limpede

erau pregătite din timp doamna ingineră în timp ce le frunzărea citea din
ele o înșiruire de cifre tremuram de indignare detașarea acestei doamne

Hauptmerkmahlen șefa de secție așa s-a prezentat
mă scosese din sărite la întrebările mele tăioase a răspuns cu o rafală de
cifre seci dovedeau fără tăgadă susținea dânsa bilanțul negativ al atelierului
de piese din bachelită se datora exclusiv productivității scăzute atelierul

aducea pierderi trăgea în jos întreaga secție ea
l-ar fi închis fără șovăire nu se îndura să-i arunce în stradă
pe bieții handicapați
pe un ton dur liderul sindical călăuzul
i-a reproșat că nu s-au făcut investiții că nu s-au adus utilaje noi
performante că nici măcar nu s-a încercat rezolvarea
problemei ventilației din atelier

doamna Hauptmerkmahlen l-a ascultat răbdătoare ne-a propus
să o însoțim la atelierul de cartonaj sindicalistul s-a opus
nu aveam nici un motiv s-o refuz am urmat-o îmi stârnise invidia
vârstnica doamnă pentru stăpânirea de sine pentru dezinvoltura
cu care se mișca în atare situație ostilă

la cartonaj ordine și disciplină aerul era curat încăperile spațioase
oamenii erau calmi
vorbeau pe un ton potolit sau glumeau în timp ce lucrau
am remarcat că nu priveau la cartoanele pe care le mânuiam
din care confecționau cutii de diverse forme și mărimi

sunt nevăzători sau persoane cu acuitate vizuală redusă a precizat
inginera Hauptmerkmahlen
ce nume de-ți scrântești limba-n gură
vedeți atelierul acesta este rentabil de-abia putem face față comenzilor
de ce nu-i recalificați pe nenorociții de la bachelită
doamna Hauptmerkmahlen a surâs subțire
pentru că refuză nu știu să facă altceva mai bine zis nu sunt în stare
v-am mai spus menținem atelierul ăla doar de mila lor
'ți mila mă-tii
mai amară ca moartea este femeia
doamna Hauptmerkmahlen s-a întors spre ieșire am urmat-o
iată-ne din nou în biroul ei de șefă de secție
și cei de-afară am interpelat-o arătând spre greviștii din curte
ce-i cu ei
ei de ce protestează
de ce mă întrebați pe mine
iarăși avea dreptate am dat să plec mi-a întins mâna
transmiteți-i salutările mele domnului Răuceanu
i-am aruncat un săru mâna scrâșnit am ieșit în curte
m-am oprit la primul grup
de protestatari am aflat de la ei că erau muncitori de la întreținere
ceilalți greviști erau fie manipulanți fie șoferi fie paznici
cu toții nemulțumiți de salariile sub orice critică liderul sindical mi-a spus
că se negociase la sânge cu cei de la conducerea cooperativei

că se izbeau de același și același argument productivitatea e scăzută
salariile nu pot crește câtă vreme nu crește productivitatea un cerc vicios
le-am promis că voi scrie un articol beton în care să prezint
întregii opinii publice
situația de la Timpuri Noi altă greșală
din greșală în greșală spre umilința finală
eram hotărât să scriu un articol dur
să acuz pe un ton vehement exploatarea acelor nenorociți
când am intrat în redacție secretara mi-a spus că Răsucitu
vrea neapărat să stea de vorbă cu mine
am aruncat o privire în biroul redactorului șef ușa rămânea
aproape tot timpul deschisă
era înăuntru doar nea Tarcea secretarul de redacție aplecat asupra hârtiilor
știam unde ne era șeful
șefu a zis să mergi la subredacție mi-a comunicat secretara
mi-a făcut cu ochiul
asta mai lipsea dacă Răsucitu era matol nu te mai puteai înțelege cu el
o lua pe filozofie absolvisse filozofia cu osutătreișpe ani în urmă
dacă îi ținea companie Grecu profesorul de la catedra de
istorie antică a universității
sau te-miri-ce alt intelectual din grupul de chibiți ai gazetei
cu greu îl mai puteai rupe de acolo
în crâșmă nu puteam să vorbesc cu redactorul șef despre infernul

din care tocmai mă întorsesem
subredacția era un bar ordinar din vecinătate în care se afundau
Răsucitu cu acoliții lui
imediat ce-și scrisese articolul de fond
ceea ce însemna că ziarul era ca și încheiat nu și munca de gazetar
care nu constă doar în anchete și reportaje cafeneaua e la fel de importantă
nefiind un simplu loc de pierdere a timpului și banilor ci un club
unde se dezbăteau cestiunile arzătoare la ordinea zilei unde se bârfea
unde mai ales se schimbau informații și unde se întretăiau zvonuri
șopârle și alte alea
unde se dezleagă mai bine limbile și se leagă mai bine relațiile
decât înaintea unor cești de cafea aburindă și a unor pahare de votcă
contrafăcută desigur

n-aveam de ales redactorul șef mă simpatiza
de la el deprindeam din mers meseria tot el îmi taxa fără cruțare greșelile
dacă mergeam după el la subredacție nu mai apucam închiderea ediției
nu mă puteam ține de cuvântul dat greviștilor de la Timpuri Noi
la timpuri noi tot noi

am intrat în bar am încremenit Răsucitu era la masă
și cu Grecu și cu Periscop
cel mai redutabil polemist dintre confrății de la Drumul liber
fostul Drum Nou ziarul concurent

văzându-mă șeful a făcut un semn jovial remarcase ezitarea mea
i-a întrebat pe comeseni dacă mai iau un rând a mers cu mine până la bar
să facem comanda în timp ce barmanița pregătea cafeaua
Răsucitu m-a întrebat cum a fost la Timpuri Noi
e jale
știi și-mi pare nespus de rău pentru nenorociții ăia
mi s-au tăiat picioarele
dar doamna Hauptmerkmahlen a făcut mari servicii ziarului
adică
adică ne aduce în mod constant și ritmic comenzi de publicitate
mare publicitate am rămas interzis
nu-mi puneă pumnul în gură mi-o astupa cu o cafea și o votcă
contrafăcută și aia
așa că nu te pripă mai așteaptă nițel
ai puținică răbdare
mai dă mâine un telefon să vezi cum a evoluat situația
dup-aia
după aceea scrie o notă pe un ton neutru și o dăm la faptul divers
acum hai la masă că ne așteaptă amicii veseli
am luat tava cu votcile și cafelele în micul bar nu erau chelneri
să deservească cele patru mese
m-am alăturat grupului de interese diverse ascultând și nu prea
bârfele de cafenea
ce să fi făcut

ce să fi făcut îmi zic eu acum cu amărăciune

să-ți fi dat demisia îmi răspund ușor de zis îmi plăcea să fiu gazetar
în Secaș apăreau doar două cotidiene al nostru și Drumul liber
la acesta din urmă erau loazele ziaristii cu Fane Gheorghiu la bază
trepădușii regimului de tristă amintire
noi cei de la Vocea Secașului reprezentam regimul de veselă amintire
mai bine zis de penibilă amintire
de vreme ce tranziția reprezintă o perioadă tulbure ca și epoca fanariotă

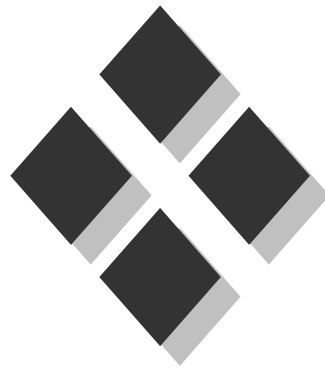
a doua zi la prima oră urcând în cușca cu maimuțe camera
pe care o împărțeam cu ceilalți reporteri Carmen m-a întrebat cum a fost
unde am replicat fără nici un chef
cum unde nu mă interesează cum v-ați bețivănit cu Răsucitu la subredacție
i-am povestit totul Carmen a pufnit malițioasă
de ce nu mă mir știi că Traian adică redactorul șef
Traian Răsuceanu și cu Frau Hauptmann sunt vecini în vila din Ștrand
de unde să fi știut am verificat și așa era

a doua zi după ședința de dimineață Răsucitu m-a oprit pentru o nouă
repriză de instruire
mi-a spus să am grijă ce scriu m-am înfuriat
am lăsat totul baltă greviștii m-au mai căutat de vreo două ori

femeia cea sașie cu probleme de spațiu locativ mi-a telefonat
în câteva rânduri
chiar m-a oprit la un moment dat pe stradă apostrofându-mă
am ridicat din umeri a neputință și dezolare

nu știam să fac compromisuri eram un justițiar
cel puțin asta îmi plăcea să cred dădeam cu toroipanul
în dreapta și în stânga
fără frică de urmări începusem să prind curaj pe măsură ce
căpătam experiență
însă atunci când cu tulburările de la Timpuri Noi am fost un laș
un nimurug cum se spune pe Valea Secașului

ce mai pot face acum pentru a-mi răscumpăra greșelile
deocamdată nu știu
aducându-mi iarăși aminte de Numele trandafirului
am recitit de curând cartea lui Eco
îmi zic va trebui să fac în așa fel de parcă aș avea la dispoziție
întreaga eternitate

„mama e numa' una“

a strigat-o pe vecina de peste drum
el nu mai avea cheia de la poartă și nici cea de la casă
îi trebuia un martor că nu a forțat ușa decât în disperare de cauză
nu s-a mirat când Fița i-a spus că are ea un rând de chei au găsit-o pe
maică-sa la pat aproape moartă de foame o răzbise gripa
buiăcită de febră n-a mai avut puterea să iasă din casă Fița și bărbat-su
au fost plecați la o nuntă în Argeș de pe unde se trăgeau ei
se întorseseră de'abia o juma de oră
Cici dădu din cap resemnat
maică-sa desființase anul trecut telefonul un lux inutil când voia să-l vadă
pe Dodo fiul cel mare o ruga pe Fița să-i dea un bip pe mobil
pe Cici fiul cel mic nu-l căuta niciodată
trecea el pe la ea cam la 2-3 luni ar fi putut veni mai des maică-sa l-a lăsat
nu o dată în stradă făcând pe surda ori ieșea într-un târziu din casă
bodogănind nici el nu se prea omora de dragul ei
dintotdeauna îl iubise pe taică-su Radu Iosub cu care și semăna izbitor
când acesta a murit
s-a dărâmat și șubreda fațadă a aparențelor la dezbaterea succesorală
mama a renunțat la drepturile ei în favoarea lui Radu zis Dodo

acesta avea soție și copii deci un rost lui Cornel zis Cici i-a cerut pe un ton ce nu admitea replică să cedeze partea lui de moștenire contra unei sume oarecare banii mei de înmormântare i-a spus maică-sa cu obidă Cici a vrut pe moment să renunțe la tot judecând însă la rece și-a dat seama că ar fi făcut o prostie tocmai închiriasse o garsonieră în cel mai prăpădit cartier al capitalei de județ proprietarul i-a propus să-i lase chiria la jumătate dacă plătește pe doi ani înainte garsoniera avea nevoie de o minimă recondiționare și de o zugrăveală îi trebuia mobilă un aragaz și mai câte altele ai fi în stare să mă lași fără bani de înmormântare

Cici a făcut un gest de lehamite detesta asemenea scene mai bine te avortam i-a strigat maică-sa desfigurată de furie după ce că ești pe invers mai ești și lacom ca o hienă fi-ți-ar starea-a naibii să-ți fie de mitocan și de purligar de azi înainte nu mai ai ce căuta la mine în casă

perversule nici măcar la înmormântarea mea să nu îndrăznești să te prezinți că te ia zbenga

narciselul

se îmbolnăvise de sine însuși din ziua în care devenise conștient nu doar că era obsedat de sine că se iubea din calea-afară că era exclusiv preocupat de propria-i persoană se intoxicase de atâta egocentrism adorându-se făcându-și măgulitoare autoscopii flatându-se flatulând expectorând suspinând lăcrimând de egolatrie într-un ritm aberant nu suferea din cauza singurătății ci din lipsă de spectatori se deprinsese e drept în urma a nenumărate întâmplări neplăcute cu răutatea cu vulgaritatea celorlalți doar cu indiferența lor nu se putea împăca suferea câinește implora atenția celorlalți cerșetor de lux maniac insașiabilul narcis e doar excepția de la regulă pe subiectul nostru până și ocările și injurăturile celorlalți îl răneau superficial nu puteau pătrunde până în miezul ființei sale nucleul dur și pur și simplu incomparabil doar Cel de Sus știe ce rost poate avea o asemenea ființă autoidolatră pe măsură ce îmbătrânea își devenise tot mai prețios pe cât se șubrezea pe atât era mai atent la fiecare detaliu al propriilor stări și junghiuri pentru că nu le păsa prea mult celorlalți de chinurile sale se autocompătimea cu și mai multă duioșie se răsfăța plângându-și de milă cerând ajutorul celor din jur pretinzând atenție cicălindu-i apostrofându-i că-i doare în cele trei litere și nici măcar acolo de el că îndrăznesc să aibă alte gânduri și preocupări că-și permit să mănânce și să bea

să doarmă și să viseze ba chiar să râdă uitând să-i poarte de grijă
că știe că le este indiferent că îl detestă că îl bîrfesc că îl urăsc că or să vadă
ei atunci când el nu va mai fi că vor regreta că s-au purtat așa de urât
cu un biet bătrân că există o dreptate dacă nu pe lumea asta cu siguranță
pe lumea cealaltă când însă va fi prea târziu devenise habotnic
își făcea rugăciunile cu extremă conștiinciozitate nici pomeneală să-l
iubească pe aproapele ca pe sine însuși o clipă vă rog cum adică să treacă
atît de ușor cu vederea toate neazurile și supărările provocate
de îndrăzneala unuia sau altuia de a-l contrazice era un ghem
de contradicții încă și mai încîlcit decît ar fi fost naiba în stare să o facă în
asemenea hal

Gemenii

își verifica din când în când apelurile primite pe telefon nu-l lua totdeauna la el și-așa îl folosea mai mult ca să știe cât e ceasul sau ca deșteptător știa că ea nu-l va suna știa și că s-ar bucura dacă ar căuta-o sau poate că nu poate i se va părea suspectă atâta atenție din partea lui care o uita cu anii fiecare dintre ei susținea că nu e adevărat chiar dacă nu-ți scriu sau nu-ți telefonez ești tot timpul împreună cu mine te întreb despre una sau despre alta ție-ți povestesc despre necazurile sau puținele bucurii te port cu mine mereu undeva într-un ungher tainic al sufletului s-a distilat o atât de prețioasă esență din simțămintele mele față de tine n-aș ceda un strop nimănui sângele da viața le-aș da fără șovăire pentru copii sau pentru mama nu și elixirul de nefericire combustibilul vieții mele interioare rețeta lui e strict personalizată fiecare cu elixirul său doar ție-ți dau câte o picătură când te sărut era o vreme când fremătam la o privire a ta când din noi izbucneau arteziene de artificii când alcătuiam un întreg o lume aparte stranie tăcută voluptoasă paralelă cu realitatea o lume cu nenumărate dimensiuni o lume a reveriei o cât de tineri și de revoltați eram rebeli ai unei cauze discrete sie însăși concentrică a fost o dată ca altădată elixirul nostru e de-acum otravă fierea s-a transformat în miere paradoxul e modul nostru de a fi gândul la el dospea ca o pâine noaptea o îmbrățișa molatec

ziua o privea atroce
se confruntau lent și necruțător când o suna vocea lui o paraliza răspundea
monosilabic sibilinic declarațiile lui aveau ceva fals și patetic ca și când
voia să-i transmită un mesaj subliminal tăcea îndelung sperând
să-l decripteze îi era groază de tandrețea sau de voioșia lui oricât de toride
sau de romantice erau clipele petrecute împreună urma implacabila lui
dispariție cine știe pe unde și pentru câtă vreme

Time is Life

se făcuse târziu continua să citească umplea de cuvinte golul din suflet
citea și adesea gândurile îi zburau aiurea trebuia să recitească uneori
câteva propoziții alteori pagini întregi era conștiincioasă
rareori abandona o carte care nu-i plăcea nu citea din plăcere era o sete
irepresibilă de a găsi un sens lumea în care trăia îl pierduse demult
poate nici n-a avut vreunul decât în *illo tempore* cei din jur se agitau
aveau o groază de probleme familia serviciul și toate celelalte ale vieții
fiecăruia mai puțin ale vieții sale încetul cu încetul renunțase
familia i s-a risipit ca un fum de țigară serviciul corvoada inevitabilă
asigurându-i cele necesare traiului n-avea nevoie de cine-știe-ce
la un moment dat a spus pas
avea o sumă oarecare depusă la bancă primise o moștenire nescontată
era în pragul bătrâneții singură cuc
așa cum unele femei în vârstă merg la biserică ea mergea
la biblioteca publică își făcea datoria erau atâtea cărți de citit
atâtea de învățat
atâtea răspunsuri la care uitase să pună întrebări nu discuta
niciodată despre ceea ce citise nu avea cu cine
bibliotecara
era o fătuță zglobie

care îi detesta pe bătrâni pentru ea erau bătrâni toți cei de peste 50 de ani
pe vecini nu-i interesa lectura se salutau schimbau câteva replici
dacă vecina cu pricina începea să bârfească
își cerea scuze știi nu mă simt prea bine în ultima vreme

pisica i se așeza în poală o mângâia din obișnuință citind mai departe
pisica se cerea afară lăsa cartea deschidea ușa până-ntr-o zi
când o rafală de vânt a izbit fereastra întredeschisă geamuri făcute țandări
pisica mieunând isterizată viața ei s-a schimbat
întru totul din acel moment odată cu ploaia și frigul a năvălit peste ea
realitatea nudă

spitalul mâna care nu i se mai vindeca diabetul ce nu putea fi controlat
dozele inutile de insulină a cuprins-o groaza la marginea hăului
pe care-l alungase sistematic din cuget și simțiri de data asta a scăpat
ca prin urechile acului pe cât de inutilă îi fusese viața de până atunci
pe atât îi era de prețioasă o zi o săptămână un an măcar de ce pentru cine
pentru sine

o lume în miniatură își făcea încercarea

i se dăduse dreptul să mai încerce să trăiască nu să se prefacă și a trăit
cu vârf și îndesat și
poate că mai trăiește și în zilele noastre

Cuprins

Banda lui Moebius	5
negru la albino	9
jocul de-a oastea	11
lumina ochilor mei	15
oprește comedia o clipă	19
„Labyrinth“ – next level	21
firul Ariadnei	25
mai bine mai târziu	29
Silvia	33
la răscruce de gânduri	37
« la vie en rose »	43
vraja marelui urs	47
cu părere de sine	51
o iarnă de neuitat	53
un băiat de zahăr	57
vortex	59
infern la purtător	63
„mama e numa’ una“	77
narciselul	79
Gemenii	81
<i>Time is Life</i>	83